

Kárpáti Béla

P.E.P.I.T.A

vígjáték 2 felvonásban

(1998)

1.,.felvonás

Szín

3 szobás bérházi lakás metszete. Középen a nappaliként használt nagyobb szoba. Ebből balra Péter dolgozószobája, jobbra a kisebb, babaszobának kiképezve, bútorozva áll; világoskék garnitúrával, függönyös gyermekágygal, stb, felszerelve. Péter dolgozószobájában (a bal oldali falnak háttal s a nappaliból ideszolgáló ajtóval szemben) íróasztal, mögötte könyves fal. A nézőtérrel szemközti falnál bőrdívány, mellette (a nézőnek jobbra) zeneszekrény, rajta televízió. Ettől jobbra, a sarokban (a bejárati ajtó mögött) filodendron vagy más terjedelmes szobanövény áll. A babaszoba mögött (is) ajtó, mely az előszobába, illetve a kijáratra szolgál. A nappaliban középen nagy kerek asztal székekkel. Balra, a dolgozószobába nyíló ajtó mögött üveges szekrény, mögötte lépcsős feljárt a hálószobába, de ez (a belőle nyíló fürdőszobával együtt) nem látható. A feljáró alatt a konyhába nyílik ajtó, attól jobbra (a nézőtérrel éppen szemben) üveges ajtó és ablak, az erkélyre szolgál. Az erkélyen muskátli virágzik. Amikor a függöny felmegy, Péter az íróasztalnál ül, előtte karosszékben, kis dohányzóasztalnál Olajos ül, beszélgetnek. A televízióban lehalkítva fut a műsor.

Idő: nyárvégi délután, estefelé.

Olajos

(kikupált cigányember, időben negyvenes) Megint itt van a

Kolompár meg a Kalányos család ügye...

Péter

Na mi van már azokkal is?.. Kibékültek már?

Olajos

Egy fenét! Úgy ölik-marják egymást, hogy az nem igaz. Ismered a szitut, ezek egymás fölött laknak egy barakkakásban. Tudod, ahogy a bányát felszámolták, a bányászok kiköltöztek, ezek bevették magukat az üres, romos lakásokba. Ott pusztítják a házat, gazda nélkül...

Péter

Mitől mérgesedett el így a helyzet?.. Rokonok között!

Olajos

Mitől?.. Az irigység miatt. A Kolompár-fiúk télre kitermelték, összeberhelték maguknak az erdőből a fát, a Kalányosék meg lopkodták tőlük. Ezek rajtakapták őket, oszt jól eltángálták a zsványokat. De egyik sem meri a másikat feljelenteni, mert mindkettőnek vaj van a fején. Sok. Így oszt egymásközt intézik el az adósságot. Amikor lent a Kalányosék tévéznek vagy magnót hallgatnak - mert bútor ugyan nincs a házban, a gyerekek is ölükből ebédelnek - ,de a tévének meg a magnónak azért meg kell lenni, no, akkor a Kolompárék kugliznak meg táncolnak az emeleten. Ha oszt ezek felszónak érte, hát bilit öntenek rájuk. Ezek meg oszt, ha azok jönnek le az emeletről, visszalocsolják őket a szarral meg a moslékkal, ami éppen adódik. De a kocsmában már együtt isznak, lopnak, üvegeznek mindenféle, alig van mit enniök, de a piára meg a mulatásra mindig van keretük.. Hogy miből, honnét, az Isten tudja!.. Közben se lakbért, se tévét, se villanyt nem fizetnek.. Mégis szól a tévéjük, lopják a drága áramot.. És tudod, hogy? Megkaparják a hálózatot, ráakasztanak egy vezetékét, oszt megvan.. De csinálnak ezek szebbeket is!.. Lelopják a mellszobrot a talapzatról, a domborművet az emlékműről, a vaskerítést a temetőből, oszt viszik eladni... Ótán egy hétig folyik a dínomdánom...

Péter

Na, látod?.. Ezekhez kell nektek kijárnotok, nem mindig a hatósággal perlekedni, hogy nemzetiségi diszkrimináció,

meg minden... Felvilágosítani, nevelni őket!

Olajos

Felvilágosítani!.. De jól adod!.. Hászén, meg lehet próbálni...
Annak, aki nem ismeri a dörgést!... De te kifodrozhatod nekik a szádat, ők akkor is csak abból értenek, ha adsz és nem dumálsz nekik. A kezed jobban szeretik, mint a szád.. Mert szájuk az nekik is van, de kenyerük meg munkájuk, az nincs! Azt adjál nekik, s meglátod, hogy isteníteneek.. Persze, csak addig azt is, amíg a komájuknak nincs, mert ha az is kap, már új gondviselést sürgetnek. Különböznek a másiktól, ha már a hónom alá nyúltak – ez a lényeg, pajtikám!

Péter

Voltál már a helyszínen?

Olajos

Mi a fenének? Mindennapos vendégeim ők az irodában. Még azt is tudom, hogy mikor, hányszor tottyintották el maguk...

Péter

És?.. Mit csináltál velük?

Olajos

Írtam már az áramszolgáltatónak, a postának, hogy legyenek türelemmel, adjanak nekik haladékot meg kedvezményt vagy jóváírást...

Péter

Látod, ezt nem szeretem bennetek, cigányvezetőkben.. Azt tudjátok: filmre vetetni magatokat, amikor hatóságokkal, hivatalokkal veszekedtek-harcoltok kisebbségi jogaitokra hivatkozással, de hogy lemennétek a vértestvéreitek közé, és ott, a helyszínen, testközelben rendet tenni közöttük. Ne csak a hivattal veszekedjete, hanem a Kalányosokkal is, hiszen ezek többet ártanak a romaságnak, mint a hivatalok, mert róluk általánosítanak az emberek...

Olajos

Hászén kijárunk mi a nép közé magunk is, csak hát – tudod, hogy van! – az nem publikus. Láss a jónép, hogy hogy veszekszünk-marjuk egymást, mi romák?.. Neked könnyű;

neked hatalmad van: pénzkereted, mint kisebbségi képviselőnek, van miből gyakorolni a gesztust...

Péter

Nektek is van ellátmányotok...

Olajos

Csepp a tengerben. (Közben a tévében a Híradó megy, s abban Péter ad interjút.) No, lám, te megjelenhetsz a tévében is... Ez még a tegnapi felvétel?

Péter

(felerősíti a tévét) A tegnapi híradót ismétlik...

Riporter

És... Hogy fogadták a cigányság berkeiben, hogy önálló parlamenti képviselő lettek?.. Még hozzá magyar ügyvéd képviseli az ügyeiket?

Péter

Szeretném elérni, hogy ez nálunk, Magyarországon immár több, mint hétszáz éves kisebbség maga is elhiggye, hogy van mit keresnie a kormánypolitikában, hogy van szava a parlamentben...

Riporte

De hisz azt éppen máris elhiszi... Sőt; jelenleg csak azt hiszi el, hogy jogai vannak, s azzal mielőbb élni akar, sőt ér is vele.. Csakhogy a kötelességekkel van baj, azokat nem akarják felvállalni: munka, fizetség, adózás, stb.

Péter

Majd ha teljes jogú polgárként, s nem harmadrangú páriaként kezelik a hivatalok, akkor...

Van nekünk cigánykormányzati képviselőnk meg kisebbségi csoportunk is, de cigány ha már képviselő lehet, hát magát emeli fel, hogy előbb ő boldoguljon, kerít magának egy pártkatonát (legalább egy helyettes kormánybiztost, oszt azokból brunsztolja ki a magának valót, aztán éli világát a kastélyában, meg a vállalkozásában. Hallottad a minisztert, aki azt mondta, hogy Mindenki annyit ér, amennyije van, a többit meg gyűjtse össze magának. Azaz,lopjon, ha tud!

Olajos

(miközben az adás tovább folyik) Ez az! Ezt mondom én is!

Ilyen ember kell nekünk, még ha magyar is, nem cigány!...

Péter Én ezt a szót nem szeretem, hogy cigány. Ehhez a névhez gyűlöletes előítélet tapad, éppen úgy, mint a paraszthoz. Ahogy kiejtjük, máris, mintha korbácsütés érne, égni kezd tőle az arcunk...

Olajos Neked, lehet, mert gádzsó vagy... De mi már úgy megszoktuk, mint a bőrünket... Már csak a hangsúlyát vesszük észre, a szó hidegen hagy...

Riporter (a tévében) És, én arra lennék kíváncsi, hogyan fogadta önt a cigányság. Bocsánat; a romaság... Hogy egy magyar ember képviseli a dolgait?

Olajos Na, erre mit feleltél?.. Erre kíváncsi vagyok!

Péter Bocsánat! Ők is magyarok, csak éppen más fajtából, ahogy magyarok már a tótok, a kunok, jászok, a bunyevácok, és a többiek...

Riporter (a tévében) Bocsánat! Ők is magyarok, csak éppen más fajtából, ahogy magyarok már a tótok, a kunok, jászok, bunyevácok, és a többi. Azt hiszem nem a bőröm színe, hanem a tettem alapján fognak megítélni a romák. Ha

Riporter sikerül tenni az érdekükben, akkor elfogadnak, ha nem, akkor lehetek én akár néger is a bőröm színe szerint, akkor is kiutálnak maguk közül...

Olajos (lelkesülten) Ez az, pajtikám!.. Még jobb is!.. Látod, az előítélet még pozitív is lehet! Mert mibennünk, roma csávókban nem is bíznak eléggé. Azt hiszik, hogy az ő zsírjukon akarunk meghízni. Irigyek meg féltékenyek ránk. Ez a cigány – vagyishogy roma kivagyiság; hogy én is vagyok olyan legény, mint te, miért éppen téged ültesselek a húsosfazékhoz.. Mert a munkátlannak minden hivatal maga a Kánaán, ahova elsőként szeretne bejutni mind, de

nem ám dolgozni, hanem élvezni a kivételes hatalmat..
Hát!.Hatalmat, tudodmi az? A hatalom!. Én ismerem a
fajtámat, ne félj!

Péter

(Kint csengetés, feláll, hogy ajtót nyisson)

Olajos

(ő is feláll, hogy búcsúzon) Aztán majd... Számon is kérem
ezeket a szép szavakat, hogy emlékezz rájuk!.. Egyébként
igazad van.. Kimegyek ezekhez a Kolompárékhoz, hogy
szétüssek közöttük...

Péter

Csak aztán téged össze ne verjenek, vigyázz! Tanúval
menj, minden eshetőségre felkészülve ...

Anál

(ötvenes cigányasszony bejön csiricsáré ruhában) Már
mióta csengetek.. Nem akar ajtót nyitni a nagyságos úr?...
(Illegeti magát az újruhában) Na, milyen vagyok?

Péter

Van kulcsod neked is.. Mért kell csengetni?

Anál

Ezzel a sok cuccal ne?!.*(Olajoshoz, negédesen)* Csao,
Elemér!.. Hogy ityegsz?..

Olajos

Szevasz, Amál!... De kirittentetted magad! Bálba készülsz?

Anál

Bálba?.. Az én koromban már?.. Na, hogy tetszem?...

Péter

(Olajos felé ámul) Uristen!.. *(Amál felé kényszeredett
vigyorral)* Ó, szép!.. Nagyon csinos!

Anál

Persze, ha akadna egy magam korabeli csolovek.. Egy
harmincas gádzsó.. Vagy more, az is jöhet, aki
megtáncoltatna.. Hát nem mondom, eltatáznám a
csípőrengetőt, de hát... *(kacérkodik Olajossal)* Hol van már
olyan romacsávó?!.. *(Péterhez)* Most hallom csak!.. Mi az,
hogy Atyaisten!

- Péter* Uristen. Azt mondtam.. Uristen!
- Anál* De hogy!.. Milyen hangon!.. Tán még nem is tetszik?
- Olajos* (élvezi az ellentétet) Na, képviselő úr?
- Péter* (kínosan) Hát.. Hogy is mondjam?..
- Amál* Mi az, hogy hogy is mondjam?.. Tudod, mennyit turkáltam érte?.. Én reprezentálni akarom a cigányképviselőt, hiszen az anyósa lennék.. Balkézről igaz, de arról én nem tehetek!.. A boltokban csak magyar árut árulnak, magyar, azaz gádzsó ízlés szerint.. Mit tudod te, mi kell a cigánynak!
- Péter* Romának, no!
- Amál* Romának, no? Azt hiszi a képviselő úr, hogy ha a cigányt romának mondja, akkor már cigánnyá is lett?... Majd én megmutatom!.. Olyan cigányt nevelek belőled, hogy csak na!.. Mi tudjuk, mitől döglük a légy, ugye, Elemér?
- Olajos* Azt meghiszem!
- Péter* És te erre verted el azt a sok pénzt?
- Amál* Már felhánytorgatod?.. Már sajnálsz is? Hallod ezt, Elemér?.. Nekem adtad, nem? Azt mondtad, öltözzek fel rendesen a pénzedből, hogy ne vallj szégyent az anyósoddal. Hát én felöltöztem. Lehet, hogy nem a te gádzsó ízlésed szerint, de hát tudod is te, mi szép a cigánynak! Nekem ez tetszik, ebben érzem jól magam. Na és?.. Vagy hát...
- Péter* Vagy hát?
- Amál* *Ne vettél volna el cigány csajt!*
- Péter* *Még nem házasodtunk össze...*

Amál No, persze!,Ezt tudjátok ti, magyarok!.. Elhálni, kihasználni a csajt, aztán, amikor már a kicsi bántja a nagyot, akkor aló mars, mehatsz romnyi az utcára kukázni!..

Péter Én nem mondtam azt...

Olajos Na, én megyek.. Ez már családi ügy; ebben nem akarok zavarni... Isten-isten! (kezet fog Péterrel)

Péter Csao, Elemér!

Olajos Csó Amália... Aztán csak keményen a fiúval!..

Amál Szia-szia.. Csak bízd rám!..

Olajos (az előszoba felé el,Péter kikiséri))

Péter Ha elment, hát elment..

Amál (miután kikísérte Olajost, visszatér)

Én meg akkor kipakolom ezt a sok cuhárét. (fogja a teli szatyort, és menne a konyhába.) Hoppá!.. Előbb azért levetjük a szép flasrokot, aztán.. (kimegy az előszobába)

Péter (tárcsáz a telefonon) Halló?!.. Polgármesteri Hivatal?.. A polgármester úr bent volna, csókolom?.. Pusztai... Doktor Pusztai Péter... Köszönöm, csókolom... Polgármester úr?.. Tiszteletem, polgármester úr... Szervusz!.. Köszönöm, megtisztelsz vele.. Drága bátyám, azt kérdezném, hogy .. mikor tudnál időt szakítani rám? Tudod, a kilakoltatandó roma családok ügyében... Tudom, hogy önkényesek, de.. Persze-persze!... De volna megoldási javaslatom, azt szeretném megbeszélni veled.. Még mielőtt végrehajtanák, természetesen.. Holnap kilenckor? Persze, holnap a közgyűlés... Akkor holnapután. Az jó nekem is. Kilenckor.. Nagyon jó lesz! Köszönöm! Tiszteletem! Szervusz, Pista bátyám!... Köszönöm. (Leteszi a kagylót.)

Amál (konyhai ruhában tér vissza.) *Átöltözünk, aztán kipakolunk, és csinálok én, összeütök én neked egy baró cigányvacsorát...*

Péter *Atyaisten!.. Mi léssen az?*

Amál *Csak semmi Atyaisten!.. Ha cigány akarsz lenni, hát meg kell velünk enni egy kila kását.*

Péter *Micsodát?.. Milyen kását?*

Anál *Majd meglátod!.. Cigánykását... Odateszem a vizet, aztán pár perc, és meg is lesz. Majd meglátod! (Rejtélyesen a konyhába el.)*

(Közben a dolgozószobában cseng a telefon.)

(a konyhából) Nagyságos úr!.. Telefon!

Péter *Hallom. (bemegy a szobába, és felveszi a telefont) Halló!.. Doktorai Péter. A kórház?.. A feleségem?... Azaz Galambos Angéla... Igen, kapcsolja kérem!.. (felragyogó kedvvel) Angéla?.. Te vagy, drágám?.. Édes egyem!.. Hogy vagy?.. Hogy vagytok?.. Csak tegnap váltunk el, de úgy vágyom utánad.. Utánatok, drágám!... Jól vagy, édes?.. Drága vagy!... És a kicsi?.. Mint egy birkaborjú.. Az a jó!.. Csak tejet kapjunk eleget... Azt mondják.. De én is azt tartom... Az anyatejet nem pótolja semmi.. Én mindent megteszek, hogy a tej meglegyen! (Nevetve) Persze, hogy .. Tejelek, hogy neked tejed legyen!.. Noná! Hiszen az a kötelességem, hogy nektek mindent előteremtsek.. A kis szoba?... Persze, az lesz a gyerekszoba... Már be is rendeztem mindent.. Majd meglátod!.. Olyan, mint egy kis meseház.. Van abban minden, ami a gyereknek kell... Hogy holnap?... (Felvidulva) Már jösztek haza?... Hát ez nagyszerű!... Persze, hogy megyek értetek!.. Holnap, tízre!.. Persze, hogy ott leszek!.. Még szép!... Repülök értetek,*

drága!... Szia, szia, szia.. és csókold meg helyettem a – bögyörőjét!... Csók! Szia!... Hogy édesanyád?.. Persze, hogy kijövünk egymással!.. No, hallod?.. Az én fiam anyjának az édesanyja?!.. Ez a kötelességem!.. Hogy emlékeztetéssé tegyem számára ezt a pár hetet.. Ha már vállalta, hogy besegít, amíg... Persze, hogy ő is örülni fog, hogy hazajösztek! (Halkabban.) Képzeld! Adtam neki egy ötvenest, hogy öltözzön fel kedvire, tisztességesen... És tudod mit?.. Olyan csiricsáré cigányos hacukába bújt, hogy én majd összeestem nevettemben.. No, persze, hogy nem mutattam!.. Adtam neki az ajultat, hogy de eltalálta... Persze, hogy!.. Rá kell már az öregre hagyni; legyen vele boldog!... Persze-persze!.. No, csao, drága! Csao, csao! (Leteszi a kagylót)

Amál (eddig hallgatózott, most kilép a konyhából) *Hallottam ám minden szót, ne félj!... Még hogy rá kell hagyni! Mit tudod te, mit szagolsz te a cigány népviselethez!.. De majd én, megállj csak!*

Péter *Már holnap hazajön...*

Amál *Na, éppen ideje!... Már három hete!.. De legalább letudta a gyermekágyas időt, és dolgozhat is.. És a kicsi?*

Péter *Kutyabajuk, hálistennek!..*

Amál *Na és amíg fő, addig megtanítalak táncolni.*

Péter *Táncolni? Csak nem akarsz most..?*

Amál *Most?.. Éppen most!.. Két nap múlva itt keresztelő lesz, nagy cigánybuli nálad, és gondolod, hogy megúszod egy kis rázós... nélkül. Mit csinálsz, ha felkérnek a csajok? Vagy a romnyik? Egy cigánycsaj előtt te nem szobrozhatol!...Vettem egy jó kazettát, erre aztán ember legyen a talpán, aki állva marad!*

- Péter* *De hát én csak a rockot.. Maximum!*
- Amál* *Csak rázd magad tempóra... A többit meg csak csináld utánam!...*
- Péter* *Még a csárdás se ment soha...*
- Amál* *Majd most megy az is... Csak engedd el magad!.. Ne szégyeld!.. Engedd a véred, hadd buzogjon!... (Miközben táncolnak, lovallja Pétert.) Ez az!... Nem vagy te más, mint egy romagyerek!... Hé, csolovek!.. Most ezt csináld!... Úgy!... Megy ez!.. Most csettints!.. Úgy!... És a lábad!.. Peregjen a lábad, mint a motolla!... Ha beletanulsz, már senki nem lesz aki gádzsónak lásson!.. A muzsikaika meg a tánc a lelke a cigánynak.. Azon át a szívét kiveheted, meg se se érzi.. Zenére habzik a vére, a táncra meg kifut alóla a föld!... Ez az, csolovek, csináld!... Csak azt csináld, amit én, és minden menni fog!*
- Péter* *(fokozatosan belejön, s már kurjongatva táncol a végén.)*
- Amál* *(hogy vége a számnak, megcsihadnak) Na, megfőtt a vacsora... (Beugrik a konyhába.)*
- Péter* *(utánamegy, megáll a konyhaajtóban) Mit főztél ki?.. Mit adsz vacsorára?*
- Amál* *Csak menj ki, ülj az asztal mellé, és várj a sorodra!..Van itt valami gyúródeszka?*
- Péter* *Csak nem most akarsz gyúrni, amikor már asztalhoz ültettél?*
- Amál* *(Kihozza a gyúródeszkát, az asztalra teszi.) Igaz, hogy nem így az igazi, mert a nagyanyámék, akik sátoroztak és vándor teknővájók voltak, nekik megtette a papír vagy vászonkendő is... De mi már kikupált cigányok vagyunk, adjunk valamit a tisztaságra is... (Beszalad a konyhába,*

onnan párolgó fazékkal jön ki.)

Péter (emelné a fedőt) Mi a fene ez?

Máli (elveri onnan) Na, coki, míg nem szólok, hogy : most már eheted! (A konyhából lekvárt, túrót hoz elő, aztán a fazék gőzölgő tartalmát kiönti a táblára.)

Péter Mi a fene ez?

Máli Nem fene, - zsámiska. Kukoricakása.

Péter Akkor puliszka.

Máli Úgy is lehet mondani. De eszik túróval, zsírral, lekvárral.. Még káposztával is. De gyerekkoromban igencsak ettük tejjel! Micsoda finom étel a forró zsámiska hideg tejjel!.. Hohó!.. Majd meglátod!.. Így szétterítjük a gyúródeszkán.. (Teríti.) Aztán körülültük, úgy kanalztuk.. Ha volt kanalunk is.. Mit szeretsz jobban: a lekvárt vagy a túrót?

Péter A túrót, természetesen...

Máli Na, akkor neked túróval.. Én meg lekvárral eszem.. (Lekvárt, illetve túrót ken a gőzölgő kására.).. És itt a kanál, tessék, lehet lakmározni!.. Kajolj! (Maga is hozzálát, és maszatos szájjal fal.)

Péter (kószolja) Kukoricafőzelék... Még sosem ettem... Pfö!.. Sótlan!

(miközben sózza)

Máli Pedig paraszt vótál. Úgy látszik, zsíros paraszt.. Ettük mi cukorral is.. A puliszka más. Az kukoricalisztből készül.. Ez meg darából. Ez nekem jobb. (Hogy Péter fanyalog:) .. Mit kényeskedsz?... Akkor te nem tudod, mi az éhség!.. Bezzeg a háború alatt!... Anyámék mesélték, hogy akkor ettek, ha loptak

Péter *Legalább amikor eszel, ne beszélj!... Megtörölhetnéd a szád is.. Csupa maszat.*

Amál *Azt hiszed, nem tudom?... Csak szokatlak a cigánytempóhoz... Mert látsz te ennél még csúnyábbakat is, ne félj... Ha velünk akarsz élni, szoknod is kell!*

Péter *(feláll) Én a széppel, nem a csúnyával akarok azonosulni... Nekem nem ízlik a csuszpájzod.. Megyek, lent a falatozóban megeszek egy pizzát. (Sietve el az előszoba felé.)*

Amál *(már magában, miközben átül a Péter „túrós”oldalára, s onnét kanalazza a kását.) Na, te sem eszel meg velünk egy kila sót! Gádzsó vagy te, fiam, nagyságos úr! Lennél csak mindig úton, sátor alatt, derékaljban egy egész család!.. Megtudnád, hol lakik az a baró Devla!.. Amikor kanál helyett kenyérhajjal kanalaztuk a levest, meg dinnyehéjből ettük az ételt lábas helyett. Hát akkor az se volt a kéznél!.. Enni meg kellett, a fene a bendőd, azt a kényest!.. Hát pizzát, azt lehet! Az aztán döfi!... Azt is csak láttam inkább, mint kóstoltam, mikor lányom, a szépségkirálynő táborban volt... Akkor is csak egy harapást – kóstolóban, mert sajnáltam magamtól azt a flancos vackot.. (Befejezi az evést, nagyot büfög, aztán a szájára üt.) Na, ebből elég volt... (feláll, hogy a táblát a konyhába vigye, de az ablakot hirtelen betörik.) Jaj, Uramisten! Baro Devla!*

Kálmán *(harmincas, alacsony, atléta termetű cigánylegény, tépetten, csatakosan belopakodik az ablakon) Na, ez már megvan... (Pisztolyt szegez Amálra.)*

Amál *(ijedten a székre rogy) Szentséges Uristen!... Te ki a fene vagy?*

Kálmán *Nyugi, Nyanya!... Ha nem sikoltozol, semmi bajod nem lesz.*

- Amál *De hát kicsoda vagy te?.. Mit akarsz?... Rabolni?.. Lopni?*
- Kálmán *(tiltakozva) Um-uhm... (Körülkémleli a szobát.)*
- Amál *Akkor.. Tudom már!.. Tűszul akarsz – engem.*
- Kálmán *Téged?.. Tűszul?.. Na, ne röhögtes!.. Majd, hogy a nyakamon maradj...*
- Amál *Na, azért... Megélnél te belőlem... Akkor, tudom!.. Kéjgyilkos vagy?.. Mi?*
- Kálmán *Vén, rogyant szuka!.. Jólesne, mi?.. Még ha volna lóvéd, tán lennék a kuncsaftod... De nálam rossz helyen kopogtatsz*
- Amál *(naivan) Mert inkább,, nem védekeznék... Nem kéne erőszakoskodnod...*
- Kálmán *Túrós zsámiska!... Atyaúristen, de régen kajeltam ilyesmit!.. (Nekiesik és fal) Purdékoromban tán.. Akkor se túrósan.. Maximum olajjal!... (Ráönti a maradék túró) Így!.. Több a túró, mint a kása...*
- Amál *(elvenné a táblát) Egy nagytúrót!*
- Kálmán *(visszafogja, s részegezi a revolvért) Kuss, Nyanya!.. Ne ugrálj, mert kilyukasztalak! (tovább zabál, aztán bőfög és kabátujjába törli a száját.) Ez jó volt! Tejed nincs?*
- Anál *Hát mi vagyok én?.. Szoptatós dada?*
- Kálmán *Tehéntejet gondoltam...*
- Anál *Mit akarsz hát, te romagyerek?*
- Kálmán *No, most már letakaríthatod az asztalt...*
- Amál *Nemhogy megfognád már... (Fogja a táblát.)*
- Kálmán *Azon épp nem múlik.. (A másik oldalán megfogja a*

gyúrótáblát, és Amált maga előtt tolja a konyhába) Nehogy a hátamba kerülj, oszt kinyiffants... (Már a konyhában, miközben Amál lerakta a táblát.) Te vagy a cselédjük?

Amál (miután kijöttek elrendezi, leteríti az asztalt, ahogy a vacsora előtt volt.) De hát ki?.. Kinek?.. Hogyhogy a cselédjük?.. Kinek?.. És látom, hogy te is roma vagy... Nem szégyelled meglopni a másik romát?.. Egy romnyit?.. Ráadásul egy öreget így megrohanni!.. Majd rám tört az intraktus...

Kálmán Romát?. Romnyit?.. (A zsebéből cédulát vesz elő, olvassa.) Ezen az áll, hogy Pusztai Péter.. Doktor Pusztai Péter ügyvéd, romaképviselő.. Hol roma ez?

Amál A felesége.. Az a roma... Meg én...

Kálmán Akkor jó!.. Akkor helyben vagyunk.. A felesége? Az az én hugom!.. De akkor ki vagy te, Nyanya... Ámbár, ha elnézlek még beleváló csaj vagy...

Anál (balsejtelemmel) Micsoda hugod?... Hogyhogy a hugod?.. Magasságos Uristen!

Kálmán Na, ennyire nem kell felmásznod.. Annyira magason azért nem vagyok.. De szerencséd, hogy istenfélő vagy.. Mert aki Istentől fél, fél az tőlem is... Mert az Öreg az messze van, de az ember, az itt la! (A pisztolyt Amál torkának szegezi.) Mert attól mentsen meg a Kaparoszakállú, hogy te az anyám légy!

Amál (halálra váltan) Dehogyan vagyok én a te anyád!.. Inkább az ördög öreganyja!...

Kálmán Mert ha az lennél, menten kilyukasztanám a gigádat, vén szipirtó!

Análr (kínban) No, az előbb még beleváló csaj voltam... Nem maradhatnánk annál? Akkor tán szót értenénk... De hát én

már mondtam, hogy nem vagyok az anyád.. (Hogy Kálmán elengedte.) Hogy sirasson meg, ha már itt vagy...

Kálmán Mert az én anyám.. (Körülnéz a szobában, pisztolyt szegezve benéz a Péter szobájába, aztán attól félve, hogy Amál hátulról rátámad, hátra- hátraugrik pisztolyt szegezve rá.) Az a vén lubnyi.. Tudod, mi az a lubnyi?..

Anál (remegve) Hogy a fenébe ne!.. Hiszen roma vagyok én is... De nem vagyok kurva!

Kálmán Az én anyám.. Az bűdös kurva!.. Még kölyökkorunkban beadott az intézetbe... Engem meg a két bratyómat.. Azóta oszt még felénk se.. Érted? Még felénk se dugta a képít.. A bűdös kurvája!.. Ha megtalálnám, kilyuggatnám azt a francos gígáját...

Anál Baro Devla!

Kálmán Na, veszteg maradsz, te cigány szuka, mert szétloccsantom azt a tetves agyadat!..

Amál Hát nem csak arra a szuka anyádra, te mindenkire haragszol?

Kálmán (Újra körülkémlel a szobában) Kussolj magadnak!.. De nézzük csak!... Ki lakik ebben a szobában? (A Péter szobájába nyit.)

Amál Az a gazdáé.. A vőm... (Visszahőköl.) Vagy hogy is .. Dehogysis!.. Az a doktor úré... Mindjárt itt lesz, csak leszaladt egy pizzáért... Azt mondta... (Fenyegetőn.) Mindjárt itt lesz!..

Kálmán (a kis szoba felé mutat, majd benyit oda) Hát ez a szoba?

Anál Az a lányom... A kisbaba-szoba...

Kálmán Kisbaba... Itt nincs is kakiszag?..

- Amál* *Mondom, az lesz.. Holnap... hazajönnek – ők is!... (Közben a vázával hátulról le akarja ütni.)*
- Kálmán* *(észreveszi, hirtelen hátrafordul) Nyanya, nyanya!.. Hát nem látod az árnyékod? Látod, már az is az ellenséged.. Hát nem elárult? Eszedbe ne jusson még egyszer.. És nem kiáltunk, mert bejönnek a rendőrök, aztán itt emberhalál talál lenni!.. (Leül Amállal szemközt.) Na, Nyanya, beszéljünk csak! De csak csendesen, nehogy.. Tudod?! (Az utca felé int a fejével.) Egyszóval; hogy is vagyunk azzal a babaszobával? Égszínkék itt még az Isten is.. Csak a báránnyelők hiányoznak belőle... Szóval: kislány?... Az ügyvéd úr képes volt fiút csinálni?.. A húgomnak?.. Nahát!*
- Amál* *A lányom...*
- Kálmán* *A lányod?.. Az én húgom?*
- Amál* *Dehogy-dehogy!... Csak azt akartam mondani, hogy – az én lányomnak is fia van... Kisfia van nekije – is.*
- Kálmán* *Már azt hittem, azt mondod, hogy az én húgom a te lányod...*
- Amál* *Jaj, dehogy!.. Isten őrizzen tőle!.. Csak azt akartam...*
- Kálmán* *Mert nem ajánlanám, hogy az anyám legyél!*
- Amál* *Dehogy lennék én!.. Tudod, kinek az anyja vagyok én?.. Tudod, ki az én lányom?*
- Kálmán* *Na, ne vacakolj!.. Csókold már meg a hasam, hátha eszembe jut!*
- Amál* *Nem vagy méltó arra se, hogy romának nevezd magad!...*
- Kálmán* *Hát szerencsés az nem vagyok vele, annyi szent!.. Ellenkezőleg!*

- Amál* *Tudod, hogy a királynő házába törtél be?*
- Kálmán* *Na, ne mondd!.. És te vagy a vasorrú bába.*
- Amál* *Aki lapátra tesz mindjárt, te cervanyek, te!*
- Kálmán* *Hű, de régen hallottam ezt a szót! Még az anyám szidott így, ha belegazoltunk a tejbe...*
- Amál* *(már kínlódik) Szűzmáriám!.. Én inkább elsüllyedek!*
- Kálmán* *Azt ne!.. Legalább addig, míg engem tisztába nem teszel...*
- Amál* *Tán még pelenkázlak is be!.. Mi a Lucifer hozott ide?.. Épp hozzám!.. Elém!. Nekem!..Legalább egy ablakkal odébb mentél volna!*
- Kálmán* *Gondolhatod, hogy nem a te két szép szemedért tört ide a nyavalya!*
- Amál* *Nem is ide... Te roma, nem tévesztetted te el a házszámot?.. Tényleg, a húgodhoz akartál te betörni rabolni, gyilkolni? Az édestestvéredhez?..A szépségkirálynőhöz?.. Mert hogy tavaly ő lett Magyarország szépe.. a Miss Hungária, vagy mi a fene...*
- Kálmán* *Megnyugodhatsz, Nyanyóka! A sitten a haverok leadták nekem a drótot, pontosan. Hogy a sógorom a cigányok ügyvédje, képviselője, meg minden, a hugom meg a legszebb csaj a tavalyi Magyarországon. És hogy itt, őnáluk húzhatom meg magam, ha arra szorulok.. Hát most arra szorultam. Ezt a babaszobát lefoglalom.. ez lesz a menedékhelyem.*
- Amál* *Lefoglalod?.. Hát mi vagy te? Betörő vagy rendőr?.. Vagy mi az isten csudája?*
- Kálmán* *(megijed) Az öregisten!.. Még csak az kéne!.. A frászt hozod rám csak a nevével is!..*

Amál De ha a rendőrtől félsz, a gazdától, az ügyvédtől, a nagyságos úrtól még jobban fogsz!.. Az ügyvédek a törvény emberei... Úgy csavarják azok a törvényt, hogy kitörik bele a nyakad!

Kálmán Épp az kell nekem, hogy csavargassa.. De majd én megmondom neki, hogy merre.. A hugom a szépségkirálynő, aki meghódít minden farkat, a sógorom meg cigányügyvéd, aki megbolondítja azt is aki még normális.. Az a lényeg, hogy kihúzzanak a szarból...

Amál Mondjad hát, mit csináltál, édes fiam!

Kálmán Édes fiam?... Tudod Nyanyóm, mikor mondták ezt nekem utoljára?

Amál (sírva) Tudom, édes lelkem, tudom.. Csakhogy én nem vállalhatok egy betörőt még a királynő meg a cigánykirály mellé...

Kálmán Várjunk csak!.. Mielőtt beavatlak a buliba, előbb tisztázzuk csak: ki is vagy te tulajdonképpen? Azt mondd, a lányod a királynő, és az én hugom is az?

Amál Azt én!

Kálmán És az unokád az a purdé, aki holnap hazajön ide...

Amál Azt!

Kálmán És a képviselő, az ügyvéd akkor a te vejed lenne?

Amál Olyanformán...

Kálmán Csak nem azt akarod.. Csak nem te akarsz lenni az én?...

Amál Akarok, nem akarok... Nem rajtam áll az!...

Nem rajtad?.. Hát ki a fenén akkor?.. Ki az Uristenen?

Hát azon.. Látod, azon bizony állott!.. Meg azon az olajra lépett édes jó apádon, aki megcsinált, hogy a tűz égesse cipóra a képit nekije!

Hát te az apámat is ismerted?

Naná! Majd távolról ízé... Majd telefonon, mi??

Kálmán *Hogyhogy telefonon?.. Most hogy jön ide a telefon, te bélhólyag?*

Amál *Hát úgy, hogy telefonon még nem csináltak gyereket.. Tudtommal!.. Persze, manapság már... Mit lehet tudni?*

Kálmán *(tajtékban) Én mindjárt megveszek, te! Csak nem bolondultál meg?...*

Amál *Hát akkor.. Annakidején, persze, lehet... Bár, ahogy visszaemlékszem, akkor igen jó volt bolondnak lenni...*

Kálmán *Na, ne kóvályogj itt nekem a süket dumával!..*

Amál *Na, jó, jó!.. De akkor ígérd meg, hogy nem esel nekem... (Elfordítja magától a revolvert) No, fordítsd el a pofádat, mert így lebénulok.*

Kálmán *(sürgetően) Na, vakare, vakare!...*

Amál *Könnyű azt mondani!.. Beszéljek!... Hát akkor tudd meg; én vagyok a te bűdös édesanyád... A Galamb Amál!*

Kálmán *Én meg akkor a legkisebb fiad, a Kálmán...*

Amál *A Kálmány!... Kálmuskám, te legkisebb fiam!(A Kálmán lábaihoz borul zokogva.)*

Kálmán *(elhúzódik) No, várjunk csak!.. Várjunk, Anyóca!.. Még hogy az én... Meg hogy az édes!... Hogy az a keserűn keserves, borzasztóan borzalmas kaporszakállú Atyaúrsten rogyassza már rád azt a sűrűcsillagos, villámló levegőget!..*

Amál Te vén Öregisten, most mondd meg, mit csináljak vele?.. Még a golyót is sajnálom tőle, annyit se ér!.. Felrúgjam, hasba rúgjam, megöljem vagy összetörjem, mondd?

Kálmán (a Kálmán lábainál) Megölhetsz, összetörhetsz, pokolra vethetsz, megérdemlem!.. De hát én jót akartam nektek... Azt akartam,, Azt terveztem, hogy kiveszlek.. kiváltalak benneteket... Csak hát.. Nem jött össze.. Sose jött nekem össze.. Csak most talán, hogy Angel így lett...

Amál Kiváltani?.. Kivenni?.. Jó asszony, hiszen mi... A két bratyóm, Aladár meg Elemér, mi hárman... Már húsz éve, hogy megléptünk az intézetből!

Kálmán (Jön az előszobából, Kálmán az ajtó mögé ugrik, s pisztollyal a kezében várja.)

Amál (térdeplő helyzetéből tápászkodva) Na, nagyságos úr, hát csak hazakeveredtünk?.. Ótán jobb vót a picca mint a zsámiska?

Kálmán (a Péter háta mögött) Mi az?.. Nem tetszett a cigányuraságnak a cigány módí?

Péter (hátrafordul s felteszi a kezét) Hát ez meg kicsoda?.. S ti ilyen jóban vagytok?

Kálmán Anya fiával miért ne lenne jóban?

Anál (szinte hálásan) Hát ő a fiam. A legkisebb...

Péter (bizalmatlanul) Jó nagyra nőtt... Nagyobbra, mint kellett volna!.. Hisz azt mondtad, hogy nincs rajkód egy szál se.. A lányodon kívül...

Amál Eddig nem is tudtam róluk.. Most egyszerre lettek.

Péter Róluk? Hát hány gyerek fog még anyjának hívni.. Csak hogy ne érjen több meglepetés.

Kálmán Kapós volt a lelkem.. Kikapós!.. Amikor bennünket szült, épp nem volt eszénél, szegény.. Mindjárt kikapós lesz.. Tőlem is!.. (Odaütne Amálnak.)

Amál (védekezve) Olyan régen volt!.. Ki emlékezik már arra?... Már te is, a legkisebb is tán harminc is megvagy...

Péter És a legkisebb?.. Akkor van kisebb, sőt kis is... Tehát három? S ezek most mind itt?.. Nálam?.. És ezek Angel testvérei?

Kálmán Na hallod?! Ha egy anyánk van?.. Csak így lehetünk vértestvérek.

Péter (Amálhoz) És te most hoztad ide őket?

Amál Istennyilát!.. Egyszerűen betört ide.

Kálmán Hát így volt.. (Cédulát mutat) A te címed kaptam – sógor.. (Ölelkezne, de Péter elhúzódik tőle) Megvártam, míg elmész, akkor aztán betörtem ide, és lám, kincsek helyett csak az anyámra leltem... Hogy mik vannak?!.. S ahol az anyám meg a tesóm, ott az otthonom. Nem igaz?.. Na, foglaljon helyet nálunk a háziúr!.. (Pisztollyal kényszeríti Pétert egy székbe.)

Amál Hát most mondd!.. No, szólj hozzá!.. Nem dobhatom el a saját kölykömet. Még a kutya is ragaszkodik...

Kálmán Mit szólsz?.. Milyen egy szuka az anyám? Kutjának? Azt is elfelejtette, hogy megszült. És húsz éve felénk se nézett...

Amál Ne rücskölj már!.. (Péterhez) Azt terveztem, hogy Angelkámmal megteremtjük a módját, hogy visszahozzuk a családot, de hát...

Kálmán És mi vártunk volna rátok, sült galambokra!

Péter És a másik kettő?.. Azok hol vannak?

- Amál* *Azok nem jönnek, ne félj!.. Azok már nem...*
- Kálmán* *Na, hálistennek!.. Legalább ennyi jó az életemben!*
- Péter* *Pedig élnek azok is valahol...*
- Kálmán* *Ne kerüljessük a kását, Amál!.. Azokat visszavitték.*
- Péter* *Visszavitték?.. Kik és hová?*
- Kálmán* *Hát a zsaruk. A zsernyákok. Ki mások? A börtönbe.. A rák egye a belüket!.. Szöktünk, és megesett.. Nagy dolog!... Nekik nem sikerült.. Én gyorsabb voltam, meg fiatalabb.. Nagy dolog.. a sitten én vagyok a bajnok... Tízen alul futottam a százat... Nagy dolog!*
- (ámultan) Börtönből?.. Hát ott voltatok?.. Atyaisten!.. Még csak ez hiányzott nekem!*
- Péter* *Nem voltunk. Laktunk.. Már tíz éve... Némi megszakításokkal.*
- Kálmán* *Laktatok?.. Elítélve?*
- Kálmán* *Nem volt ellenünkre.. Hát nem jobb bent, mint kint?.. Koszt, kvártély és biztonság – ingyen. S mindezért csak csalni, lopni meg rabolni kell.. Nagy dolog! Mi az nekünk!...*
- Amál* *No, ugye!.. Tudtam én, hogy jó helyen vagytok! Azért nem is akartam zavarni!.. Minek szaporíjjam a ti bajtokat is?*
- Péter* *Na, szépen vagyunk!.. Szóval bűnözők a sógoraim!*
- Amál* *Nem bűnözők ők, édes nagyságos!.. Csak börtöntöltelékek... Hát tehetnek ők róla?.. Ugye, kisfiam?.. (Becézi Kálmánt) Meg aztán - nem is a sógoraid még... Csak úgy balkézről...*
- Kálmán* *Mi?.. Hogy az én szépséges királynőm?.. Csak balkézről lakik itt?.. És ez használja őt – csak úgy grátisz?.. Se*

házasság, se gyerek, semmi?

Amál *No, gyerek az már van.. Az már megvan..*

Kálmán *Mi?.. Hogy zabigyerek legyen az én - unokamicsodám?..
Micsoda is?.. Pucus vagy mucus?*

Amál *(Péterhez) Miféle is?.. Te vagy az apja...*

Péter *Bántam is én!.. Gyerek, oszt gyerek! Meg el is felejtettem
már... Ebben a nagy boldogságban...*

Amál *Hát kéket vettünk mindenből... A lánynak rózsaszín illik..
Akkor meg fiú kell legyen.. Nem igaz?.. Csak nem veszünk
kéket, ha nem fiú?.. Na ugye!*

Kálmán *De hát sógorféle!... Micsoda ügyvéd vagy te, ha annyira
elveszíted a fejed egy rajkó születésekor.. Mert ha nincs
neki se pucája, se mucája, vagy mind a kettő, akkor meg
csira...*

Péter *Nana!.. Csak semmi becsületsértés!*

Amál *(súgva, Kálmánhoz) Még feljelent, te!.. Ez megteszi! Ez
gádzsó!*

Kálmán *Majd megteszem én őt – halottnak elébb! Nekem se kell
sok.. (Pisztolyt szegez Péter oldalába.)*

Péter *Ja, hát ha erőszak, az más... Az erőszakban meghal a
törvény.. Na, de most már akkor ha itt vagy.. Az én
házamban... Akkor tudni akarom, hogy.. Kik is vagytok, és
mért vagytok börtönben?...*

Kálmán *(haptákba vágja magát) Galamb Kálmán vagyok, instálom
alásan... És én csak voltam börtönben... Mától szabad
vagyok... Szökött szabad.*

Amál *Azok még.. Vagy már megint - bent vannak. A börtönben..
Ketten.. Az Elemér meg az Aladár.. Mind a ketten.. Bent..*

Vissza.

- Kálmán* *És most itt vagyok.*
- Amál* *Mert ő okosabb volt, mint azok.. Tudod? Az ő apja is igazgató volt.. Nagyon okos ember..*
- Péter* *Hisz azt mondtad, az Angelika apja volt igazgató?...*
- Amál* *Az egy másik.. Ez meg az egyik...*
- Péter* *Micsoda idegenforgalom!*
- Kálmán* *Mondom: szuka.. Szerette a változatosságot.. Asszimilálódott, no! Mi ketten Angellel szinte magyarok is lehetnénk...*
- Amál* *Gádzsók.*
- Kálmán* *De hát cigányt nevelt belőlünk anyánk. Azazhogy.. (Amál felé rúg) Csak nevelt volna a bűdös, ha el nem ad az államnak..*
- Kálmán* *Potom ingyér!.. Még pénzt se adtak értük, pedig három dolgos kezét, meg katonát adtam nekik...*
- Amál* *No, látod, ott van az első szökésünk!... Akkor Elemért sorozni akarták... Megléptünk az intézetből, és azóta oszt.. Holki, hol be a sítten. Ez van.*
- Péter* *És most, utóbb?.. Mért kerültetek be?...*
- Kálmán* *A Kádár alatt csórtunk ezt-azt, most meg... Ebben a kapitalameizmusban csak zsarolunk.. Ó, úri élet ez máma!.. Csak bemegyünk hárman egy boltba.. Három bikaerős intézeti gyerek, ugye... megvárjuk, míg kiürült a bódé, aztán neki a tulajnak, hogy:vagy tejel, vagy szétverjük a kócerájt. A tag meg tejel.. Havonta, mindig. És tíz-húsz ilyen, és kivan a havi gázsi. Hogy meg kussoljon, kilátásba helyeztük, hogy befogjuk a gyerekeit, vagy felgyújtjuk a házát. A*

szegény betrotykolt a nadrágjába, és úgy tejelt, mint a dagadt tehén. De az egyiknek zsaru volt a bátya.. Hát az lefülelt bennünket. Így osz be a sittre.. Ott meg janik voltunk mi hárman.. És a csaló gyárosok meg bankigazgatók, ügyvédek meg politikusok kioktattak rólad, hogy ha most nem fogjuk meg veled az isten lábát, hát akkor sose... Hogy a sógorunk képviselő meg ügyvéd, ugye, mivelhogy te a romák védőszentje vagy, ugye, hát megszöktünk hozzád, hogy boldogítsunk.. Nekem sikerült, nekik nem.. Hát, ez a szítu, testvér...

Péter *Ide menekültél?*

Kálmán *Ja. Az oltalmad alá.*

Péter *Pedig bent jó dolgok volt...*

Kálmán *No, nem mondom, nem panaszkodhattunk.. Zsugáztunk, tévéztünk meg marhaskodtunk ott kedvünkre.. De eluntuk a szitut, mert annyian vannak már, úgy felhígult már a*

Amál *börtönélet, testvér, annyian vannak már ott, mint a nyűvek..*

És olyan vegyes alja nép mát az; tisztességtelen adócsalók, becsstelen tisztviselők, élelmes kereskedők meg világbolondító politikusok.. Á, nincs már ott egy belevaló mackós, egy kikupált zsebes.. Gyilkos is holmi idióta, beteges nyavalyások, akik idegbajban ölik meg az anyjukat,

Amál *vágják el a fejit, meg minden... Egy jóraivaló gengszter sincs már a sitten, mert elútálja ezt a sok dilettáns maffiózót...*

Kálmán *Manapság már fejjel dolgoznak a bűnözők, nem kézzel. Ez az igazság, testvér!*

Péter *De nektek.. Mért kellett szöknötök?*

Kálmán *A szabadságért, testvér.. A szabadságért. Mert nekem.. Hogy is mondták.. Klastromfóbiám van.. Az azt jelenti, hogy nemszeretem a bezártságot.. Az engem agresszívvá tesz..*

Ha engem bezárnak, még inkább felbőszítenek, és nem tudok megállni: török-zúzok, mindenem, mindenkin keresztül megyek... Hát inkább szöktünk, hogy nagyobb bajt ne csináljunk már ott...

Amál *No, milyen jólelkű.. Ugye?*

Péter *Micsoda humanizmus!*

Kálmán *Meg aztán.. Gondoltam, hogy ha már úgy esett hogy ügyvéd, még inkább képviselő a sógorom, akkor ne rontsam már ott a renomóját, hogy a felesége bátyjai meg a sitten rohadnak meg...*

Amál *Az apja volt ilyen!.. Vagy a másik?.. Mit tudom én már!*

Péter *És éppen hozzám jöttél... Engem vert meg veled azt Isten...*

Kálmán *(ráfogja a pisztolyt) Nem muszáj örülni nekem.. Lehet robbanni is... Ha tetszik, menj a telefonhoz, és hívd a rendőrséget.. Szólj neki, hogy itt van a vendégem, a hõn szeretett sógorom, akit éppen köröznek, és itt bújt meg nálam.. No, szaladj!*

Amál *Az istenért!.. Csak nem dobnánk ki az utcára a zsaruk martalékának?*

Kálmán *Ti mindketten adósaim vagytok. Az anyám azért, mert eladott, eldobott magáról, és õ a felelõs azért, hogy most itt vagyok, ahol vagyok, te meg azért mert elvetted, elraboltd, felcsináltad a hugom, belegazoltál a tejbe...*

Péter *Mibe gazoltam én bele?*

Anál *Hát a tejbe!.. Az Angelikám tisztességébe. Mert arra én úgy, de úgy vigyáztam egész életemben... A roma csaj ha nem szűz, nem kell a romának.*

Kálmán *Akkor már csak a gádzsónak jó.*

Annak még..

Péter Én kikérem magamnak.. Én tisztességes...

KálmánA (ráfogja a pisztolyt) Majd ha elveszed, az lesz a tisztességes.

Anál Ez már beszéd!... Az én lányom!.. Mi is lesz akkor?.. Miné is lesz ő akkor?... Doktor Pusztai Péterné!... Az unokám meg doktor Izé...

Péter És most?... Hogy gondoljátok, hogy éppen nálam?..

Anál Itt biztos nem keresik majd...

Péter Itt?.. Nálam?.. Épphogy elsőként!.. Hisz én vagyok a menedékhely!.. Elsősorban nálam kutakodnak majd!.. A sógoruknál!

Amál Azt még nem tudják.. Honnan tudnák?

Kálmán Majd én közlöm velük, ne félj!.. Abban nem lesz hiba!

Péter Mit közölsz te velük?

I (a pisztolyával visszatartja) Hát, hogy a sógorom vagy. Még Kálmán Angel se tud rólunk, hisz pici volt még, mikor ez a vén lubnyi túladott rajtunk.. Ezért most ő is kárpótolni fog, vagy én is túladok rajta egyhamar.. (Amálra fogja a pisztolyt)

Amál (Péterhez menekül) Jaj, Istenem! Ments meg tőle, ez képes megölni is. Mindnyájunkat... Hallod, milyen – klastrimfarmos...

Péter De hát engem?.. Mért büntetsz éppen engem? Az Isten áldjon meg!

Kálmán Már megáldott, nem?... Itt vagyok neked én, Isten áldásának... Mert te csak úgy maradhatsz a cigányok képviselője és védnöke, ha én meghagylak. Belőlünk élsz,

miattunk húzod a nagy dohányt...

Péter *Képes lennél.. Megölni – mindnyájunkat?*

Kálmán *Már mért ölnélek meg?.. Nem ettem meszet! De ha nem azt teszed, ami nekem jó, akkor bizony.. Sógor ide, sógor oda, én bizony megmérlem a beled hosszát, kedves sógor! Isten engem úgy segítjen!*

Amál *Na látod!.. Nem beszél ő komolyan.. Csak viccel...*

Kálmán *Azért most... Együtt alszunk...*

Amál *Én veletek?... Két férfival – egyedül?*

Kálmán *Nélkülem egy lépést sem tesztek. Meg vagyok értve?*

Péter *Le se zuhanyzol?.. Én se fürödjek?*

Amál *Elleszel közöttünk így is.. Legfeljebb majd bekölnizünk.. Ugye, fiam?*

Kálmán *Sok a duma!... Hol a hálószoba?*

Amál *Hát nem a baba...*

Kálmán *Mit piszkoljak az unokaöcsém fészkebe! Jó lesz veletek is..*

Amál *Ha már nincs jobb...*

Péter *Lenne csak az én kezemben pisztoly!*

Kálmán *Megmutatnád a magyarok istenét, ugye!*

Amál *De én nem szoktam még ilyenkor lefeküdni...*

Péter *Igen, ő hajnalig szokott ... Szexfilmet nézni...*

Kálmán *Akkor majd együtt nézzük... Azt én is csípem... Élesben megy?.. Az a jó!..*

Amál *(miközben felmennek a lépcsőn) Jaj, nekem egyetlen nőnek köztetek!..*

Függöny!

II. felvonás

Szín: ugyanaz, mint az elsőben. Idő: másnap délelőtt.

Amikor a függöny felmegy, Kálmán az asztalnál ülve pisztolyával sakkban tartja az asztal oldalán ülő Amált és Pétert.

Kálmán Oszt mért kellett éppen ebbe a kórházba adni őket? Nem lett volna jobb, ha itthon szül?

Péter Ugyan!.. Itthon?.. Az én feleségem?

Amál (felragyog) Hát elveszed, lelke? Egyem a májad!

Kálmán Egy ügyvéd mesélte bent a sitten... Adócsalásért hűsöl a szerencsétlen.. Hogy micsoda lerobbant állapotok vannak.. Bement az SZTK-ba, laborvizsgálatra. Adnak neki egy üvegcsövet, hogy pisáljon bele.

Péter Kémcsövet.

Kálmán Kém vagy nem kém, én nem tudom... Seggecském! Azelőtt, azt mondja, legalább ilyen csavaros üveget adtak, amiben azelőtt bébiételt árultak, de most már kifogyott az is, azt mondja. No, bemegy a vécébe, azt mondja, hogy pisáljon. Olyan most az is, az SZTK vécéje, mint egy tanyasi kocsmá budija, olyan tropa. Pisál, persze, hogy húgyos lett a keze. Mondja, eddig volt ott csap, megmoshatta rendesen, de most leszerelték a csapot. Megy vissza a laborba, mondja, hogy nincsen csap. – Ja, mert leszerelték – mondják a nővérek. Miért? – kérdi a muksó. – Hát mert sok volt a vízdíj – azt mondják. – De hát hol mossak kezet, hiszen leizéltem. – Ja, arra mi nem vagyunk berendezkedve – mondják. Csak így: „Nem vagyunk berendezkedve!” Jó, mi? Egy esztékában! Nincsenek berendezkedve! Na, mit szólsz? Fogta osztán a faszi, és erőszakkal odaállt a csaphoz, és megmosta a kezét. Na, mit szólsz?...

Mégolyat! (Péterhez) No, most mondd!

Amál Nem mind olyan. A kórház nem!

Péter (nagy makkal az egyik, pólyával a másik kezében betolong, dühösen nyögve) Az Isten csudájáért nem jöttél értem?!... Megígérted! (szétnéz)

Itthon lazáslsz, ülsz, ahelyett, hogy a gyermekágyas feleségedért jönnél!...

Angel (ugrani akar)

Péter (pisztolyával visszatartja) Még nem a feleséged!.. Itt maradsz!

Kálmán (nyögve, fujtatva lepakol)

Angel (ügyet se vet Kálmánra, átveszi a pólyát) Nézzétek csak! Fiú ez! Rajkó a lellem! Van ennek olyan fütyülője, hogy csődör is lehetne belőle! Hű, micsoda egy fiú, egyem a tökit nekije! Gyere a te nagymamikádhoz, édes bogaram! Hogy egyem a kis bögyörödöt!

Amál (Fáradtan kifújja magát, s leroskad egy székre) Telefonálok, foglalt...

Angel Egy órája foglalt az a vacak!.. Ki a fenével dumálsz annyit?.. Itthon intézed a közügyeket?.. Ha tudom, hogy ez a képviselőség ennyi gonddal jár... Kellett ez a hátamra púpnak!.. Aztán meg... Az isten nyila!.. Mi van itt?.. Megkukultatok?

Péter Én akartam.. Én mentem volna.. Rajtam nem múltott semmi.. Csak hát.. Ő nem engedett...

Angel Csak hát?.. Nem engedett?.. Isten csudája! Ki ez az alak?.. Mit keres maga itt?.. Ki ez a csóró cigány?

Kálmán Nono!

Amál (miközben dajkálja a kicsit) Majd ő megmondja... (Kálmánhoz) Na, mond csak meg neki!.. Neki monddjad!...

Kálmán (Feláll, zsebre teszi a pisztolyt, de a továbbiakban olykor-olykor még fenyegetően rá- rászzegezi egyik-másikra.) Hogy mit keresek itt?.. Hogy kit keresek itt?.. Téged.. Titeket, kisanyám... Meg az anyámat, a családomat – úgy átaljában... Szoptatós kis romnyim nekem... Vagy nem is szoptat a szépségkirálynő?... Vigyáz a csecseire?.. Egyem a zúzátat! (Megcsipkedi Angelt)

Angel (rávág a kezére) Na, coki a mancsokkal! Ki a fene vagy te? (Péterhez) Hol szedtétek fel ezt a börtöntölteléket?

Péter (nevet) Hogy neked milyen emberismereted van!

Kálmán Kussolj, sógor!

Angel Sokra megyek vele!.. Még most se tudom ki fia-borja ez itt.

Amál Majd megtudod, csak hallgasd meg őt. (A Kálmán zsebére mutat.) Ha

neki elsül, akkor mi süthetjük magunkat! Egészbe!

Péter (Kálmánhoz) Na, most tessék, te nagyokos! (Angelhez) Betört ide, és elfoglalt mindent, mint Árpád apánk Szvatoplukot. A hálószobát, telefont, mindent.. Ő az úr a házban... Nézd csak meg a gyerekszobát is!...

Angel (berohan a kis szobába) A gyerekszobát? (Kijön.) Azanyádistenit! Hát te belemertél tehenkedni a gyerek csipkés ágyába? És mit csináltál itt? (Megtépi Kálmánt, de a pisztolyával távol tartja magától.) Mit csinálsz te itt?.. Szétfiboltad az egész szobát! Ki az Isten vagy te, te szarcsomó? (nevetve csillapítja Angelt) Csiba, te! Csak kipróbáltam a fekvését.

Kálmán (Elnyúlik a széken, s az asztalra teszi a lábát.) No, hallod, sógor, te is vettél magadnak egy házikereplőt!.. De hát: ki milyen virágot szakít, olyat szagol...

Angel (Lelőki Kálmán lábát az asztalról.) Mi az, hogy sógor?... Ki ez a cigánycsávó?

Kálmán (Péterhez) Na, képviselő úr?.. Cigányoznak.

Péter Romának szabad.. Ő meg úgylis kivétel... Ő az én – izém---

Angel Mizéd vagyok én neked?...

Amál Az! A gyereked anyja neked csak izé? Nagyságos úr!

Kálmán Gyereket tudsz csinálni, az anyja nevét meg nem tudod?

Angel Neked ehhez meg mi közöd?... (Amálhoz) Mért nem dobtátok már ki ezt a ...

Amál (a babát ringatva) Ne bándd lányom, hisz ő a bátyád... A testvéred neked...

Angel Ez?.. Nem is hasonlít... Hol szedted össze?

Amál Hol?.. Jó kérdés!.. Ha én azt tudnám!

Angel (Kálmánhoz) És te?.. Te se tudod, hogy ki volt az apád?...

Kálmán Kit érdekel!... Az az apám, aki felnevelt... Az meg az állam volt. Az intézet. Meg a nagyvilág... De van még belőlünk legalább kettő, ne félj!.. Két bátyád. Az Elemér meg az Aladár. Ők is vannak neked.

Angel Szúz Máriám!... Csak nincsenek itt azok is!

Péter Azok már jó helyen vannak, ne félj!

Amál (sírva) Csak ne örülj neki, jó?.. Te nagyságos úr!

- Angel Szóval: hogy is van ez?.. Én a te hugod vagyok – azt mondod?.. Ezek szerint én a testvéred vagyok.. És még van másik két bátyám; az Elemér meg az Aladár... Most hallom először, hogy az anyám mást is szült rajtam kívül...
- Amál (Péterhez, sírva) Most mondd meg! Kínpadra vonják az anyjukat, valósággal!
- Kálmán Szülni csak négyszer szült.. Talán!... Mit tudom én!.. Kérdezd meg tőle!.. Nagy lubnyi volt a te anyád!
- Amál A te mocskos pofád, az!.. Én ártatlan voltam mindig! Mint a ma született bárány. Engem mindig csak erőszakoltak megfele... Azért vagytok ti ilyen erőszakosak.. A te apád is csak jött nekem, azt se mondta, hogy bikkmakk... Ha jól emlékszem...
- Angel Hogy oda ne rohanjak, no!
- Péter Fehér liliumot a kezébe!
- Angel Az anyámmal ne gúnyolódj, jó? Ő engem felnevelt, dolgozott rám, nekem adta a fél életét.. Neki csak hálás lehetsz!...
- Kálmán Na, koma, te se hordhatsz már itt kalapot! (Angelhez) Hát igen, penyuskám.. Ugye, így mondják romául a nővért, hogy pen.. Na hát! Igaz, hogy belőled úrikisasszonyt csinált, de minket meg eldobott ám!.. Be a mocsárba, szarba!.. De ezt megkeserüli még!
- Amál Hallottatok már ilyet?.. Megfenyegeti az anyját!.. az édes szülőanyját!.. Hogy ejtettelek vóna inkább a budiba, mint a Kolompár Piros!.. Rájött a fájás, beült a klozetba, oszt belepottyantotta a gyereket... Kutyabaja se lett belőle!
- Kálmán Szülőm voltál, de anyám nem.. Hármunkat koldussá, földönfutóvá tettél!...
- Amál Azt az állam csinálta veletek! Mért nem nevelt meg jobban! Én megtettem a magamét, mért nem tette meg az is? Én katonát, munkást adtam neki.. Három fiút!.. Hármat!.. A fiú katonának, a lány meg asszonynak termett. A lányom asszony, most meg már anya is a szentem.. (Megsimogatja Angelt.)
- Kálmán (megbökdösi revolverével Pétert) Hallod, haver, belőled ki de néztem volna...

- Péter Nana!.. Ez már inszINUÁCIÓ!.. Majd bebizonyítom!...
- Kálmán Inkább azt bizonyítsd be, hogy milyen sógor vagy!.. Milyen képviselő!.. Milyen védangyala vagy te a cigánynak?!
- Péter Mint jogász, ne félj tudnám én, hogy mit tegyek veled!.. De mint cigány képviselő – nem merem...
- Kálmán Félsz a rokonságom bosszújától, mi?
- Péter Én megteszem, amit megtehetek...
- Kálmán Az kevés!... Azt mi is megteesszük, amit lehet.. Te azt tedd meg, amit nem lehet...
- Péter Na, még csak az kéne nekem!
- Angel Hogy is csak?.. Államisok voltatok. Na és? Azokból is lehet rendes ember... Ismerek nem is egyet közülük...
- Kálmán De nem a cigányból!
- Péter Romából!
- Kálmán Mert a cigányt ott lenézik.. Ott is csak a gádzsó boldogul.. Mert a nevelők meg a fakabátok is gádzsók, hát azoknak fogják pártját...
- Amál Az ám!.. Holló a hollónak.. Én csak tudom...
- Angel Szóval betörők lettetek...
- Kálmán Noná, majd mákos!.. De honnan tudtad?
- Angel No, hallod!.. Ide se invitáltak.. mégis itt vagy.. felfegyverkezve...
- Kálmán Tehetek én róla, hogy nem hívtatok?.. Elvártam volna... Elvégre rokonok vagyunk...
- Péter Egy börtöntölteléket!.. Phö!
- Kálmán (megböki a pisztollyal) Kussolj!
- Péter (Angelhez) Látod?.. Nem hagy kibontakozni.
- Kálmán No, persze: pisztolycső előtt az ész megáll. Pedig most az kell, hogy meginduljon.. Éppen..
- Angel (Kálmánhoz) Na, hallod!.. Én a kutyámat se bíznám a képedre..
- Amál Azért mégis a testvéred, szegény, kislányom! Akármilyen-olyan is, no...
- Angel És ezt csak most mondod nekem?.. Ennyi év után?.. Aztán, ahogy elnézem az én jó testvéremet, még onnét is megszökött...
- Kálmán Már honnét?
- Angel A börtönből, természetesen.. Hisz ott lakhattok mind a hárman. Nem?

- Kálmán Az isten!.. Mi vagy te?.. Javasasszony? Hallod, sógor! Ebből még üzlet is lehet! Kiteszünk egy táblát, hogy „Halottlátó”, és én leszek a felhajtója.. Dőlni fog a nép, amilyen buta...
- Péter Ahhoz előbb le kell töltened.. Mert ezt nem úszod meg, ugye, tudod?
- Angel (számonkérően Kálmán elé áll) Aztán most mit vársz tőlünk? Betörtél ide, meglelted az anyádat, a hugodat, no, jó!... És aztán?
- Kálmán No, akkor nem lacafacázok tovább. Agyszóval ahogy a kis látnoki fejecskéddelel sejtet, zsarolásért besitteltetek mindhármunkat.
- Péter Maffiapénzt szettek.
- Kálmán Tudja már azt ő, hiszen belelátó... Azt mondom én, sógor; belőlünk egy oltári jó csapat lehet! Te bújod a paragrafust, Angel a jövőt, én meg a jelent, és tutira megyünk. Én kinyomozom, mi van a manus füle mögött, azt Angel meglátja, és tőled a jövőjét megjósolja... Egy ilyen szépségnek a krapek azt is elhiszi, hogy holnap az anyját fogja megölni.. Ma, micsoda egy üzlet!?
- Péter Pont a te egzisztenciáddal!
- Angel Szóval, téged most keres a rendőrség.
- Kálmán Noná! Annyira azért nem hülye!
- Angel És te most ezzel a szarral tartod sakkban a házat?.. Hisz látom, csak játékpisztoly! Ilyen van nekem is a táskámban.. Megmutassam?
- Kálmán Igen?.. Na, vedd el, ha mered!
- Angel No, löjj le, ha mersz!.. (odalép Kálmánhoz, és egyszerűen kiveszi a kezéből a pisztolyt)
- Kálmán (lefegyverezve) Az anyád istenit!.. Te hülye!.. És ha most tényleg igazi lett volna?
- Angel Akkor lelőttél volna...De már nem csak engem, a tanúkat is... És akkor neked kampec, kisöreg!.. Ennyire hülye még te sem vagy.. Ha mindegy lenne, nem menekültél volna ide...
- Péter (Kálmánra támad) Te gengszter! És ezzel terrorizáltál bennünket?
- Kálmán (röhögve védekezik) Ne már, ne!.. Angel, szólj már neki!.. Ez megbolondult! (Miután kapott Pétertől egy komoly pofont.) Te, hallod-e? Ha nem lenne szükségem rád, hát most olyak adnék, hogy attól hótt szagod lenne!.. De gondolkodjunk csak józanul.. Mit is lehetne

- Angel csinálni?
Semmit. Péter felad a rendőrségen. Téged bevisznek a börtönbe, a
- Amál kedves bátyád mellé...
- Angel Nehogy már!.. a testvéreid, ha már megvannak!
Mi meg majd elpolitizáljuk az ügyet. Cigányüldözéssé fűjük az esetet. Péter jogilag megideologizálja, a parlamentben interpellál róla, cigányüldözésnek minősítik, aztán bizottság indul a kivizsgálására, aztán mozgalom érte pro és kontra, kényessé válik az ügy, elhúzódik, aztán szép lassan el is évül. Manapság minden ügy addig ügy, amíg politikai, pártügy nem lesz belőle. Nem így van Péter?
- Péter
- Angel Hogy te milyen?!.. Hol tanultad ezt?
Hallgatom a Parlamentet.. Nem így van? Ha már valami a parlamentben a kormánypárt és az ellenzék örlőhengerébe kerül, azt ott eszi meg a fene. Addig tárgyalják, addig húzzák-halasztják, amíg az ügy össze nem zavarodik, és a tettesek a nagy ködben kerekeltoldanak... Akkor aztán jelentéktelen ügy lesz belőle, szégyellenek vele foglalkozni, és igyekeznek tőle megszabadulni... Te mondtad ezt nem
- Kálmán is régen, Péter...
- Amál Az anyját!... És ez nem lett még képviselő!... Bolond világ!
(aki mindezek alatt a gyereket ringatta a pólyában, kiles az ablakon)
- Péter Dikheld már! Rendőrök álltak meg a ház előtt!
- Kálmán Atyaúrsten!.. Rendőrök!.. Na, nekem végem!
Ugye, mondtam!.. Én megmondtam! Értem jöttek!... Ti rohadékok!.. Feladatok!.. Csak tudnám, hogyan! Kik?.. Tán míg aludtam!... De
- Amál megkeserültek!...
- Péter Most mit csináljunk?
(kinéz) Már a lépcsőházban vannak!.. Nekem végem, ha kiderül, hogy
- Kálmán éppen én bújtatom.. Bűnsegédi bűnrészesség.. Öt év is lehet...
Hova az Istenbe bújjak?.. Ebben a rohadt bérházban egy megbízható
- Angel lyuk sincs!... Ilyen egy kérót!.. (Mindenfelé bújna, nem találja a helyét.)
- Péter A szekrénybe! (Bebújtatja Kálmánt.)
- Kálmán Micsoda közhely!.. Mint a kabaréban!...
- Péter (már a szekrényből prüszkölve) az úristenit!.. Ez csupa naftalin!

- Angel Ne nyafogj már!.. Örülj, hogy.. (Csengetés.) Na, tessék!
- Amál El ne prüszköld magad, mert feladlak!
- Péter Fogd be az orrod, kisfiam!...
- Főtörzs (Kimegy az előszobába, beengedi a rendőröket.)
- Péter (hangja) Erőt egyézséget!
- Angel (hangja kintről) Tessék, tessék!
(hogya a rendőrök bejöttek, zavart negéddel) Jónapot kívánok...
- Főtörzs Jónapot! (Kezet nyújt mindkettőnek.)
- Amál (bizalmasan kezet csókol) Nahát, micsoda szépség!
(maga is kezet nyújt, de a Főtörzsnek eszébe sincs azt megcsókolni)
- Főtörzs Nahát, biztos urak! Nahát, nahát!.. Mi járatban vannak errefelé?
Képviselő úr.. Egy szökött fegyencet keresünk.. Egy büdös ci... Egy fekete... Nem!.. Egy kreol bőrű elítélt szökésben van... Hárman szöktek, három testvér... A fene a dolgukat!.. Kettőt elcsíptek a kutyáink...
- Amál kutyáink...
- Rendőr Jaj Istenem!
- Főtörzs (közben körülszaqlász a szobában.)
(Amálhoz) Mi, az asszonyosság?.. Kit sajnál?.. A kutyákat vagy a fegyenceket?
- Amál fegyenceket?
- Péter Én?.. A kutyákat, természetesen.. Azok a szegény állatok!...
(a szaglászó Rendőr elé áll) És épp nálam?.. Hogyhogy?.. Milyen alapon?... Én képviselő vagyok.. Mentelmi jogom van.. Kérem a házkutatási parancsot...
- Főtörzs Ugyan, ugyan!.. Mi csak járőrözünk.. S hogy a cébén kaptuk a parancsot, hát csak érdeklődünk, hogy véletlenül, netán... Persze...
- Péter parancsot, hát csak érdeklődünk, hogy véletlenül, netán... Persze...
- Főtörzs (vérszemet kapott) De a kollegája már keresget...
Keresne, szegény, de hát olyan kicsi manapság a rendőri fizetés.. Lehet azt keresetnek mondani?.. Hát hogyne keresgetne szegény..
- Kálmán Amit lehet, ugye... Pótlásnak... (Maga mellé rántja a Rendőrt.)
- Amál – An (nagyot prüszköl a szekrényben)
- Amál (mindketten a pólához ugranak)
- Angel Nocsak, ez a kis poronty!... Mekkoraikat prüszköl!
Megfázott a taxiban.. (Péterhez) Látod?.. Ha értünk jöttél volna, most

- Amál nem prüszkölne!..
 (Főtörzshöz) Most jöttek ki a kórházból... A lányom... A szépségkirálynő!... Mutasd csak a koronádat, Angelika!.. Ő lett a
- Angel Magyarország szépe!..
- Főtörzs A Miss Hungary.. (Indulna a szekrény felé, de megtorpan.)
 (bizalmasan megsimogatja Angelt) Minek ide bizonyíték?.. Az élő test a
- Péter legfőbb bizonyosság...
 (felveszi a pólyát, a Főtörzsnek nyújtja) A gólya járt a házban .. Hehe...
- Főtörzs Gyermekáldás.
- Rendőr (kényszeredetten átveszi a babát) Nahát!
 Igazán?.. (Megrázogatja Péter kezét.) Gratulálok!.. (Aztán Angelét is
- Főtörzs megrázogatja, s két oldalról megcsókolja őt.) Gratulálok!
 (a gyermeket babusgatva Angelt mustrálja) Erről a prüszkölésről juta eszembe egy vicc.. A cigánynak.. Vagy hogy is... Egy etnikumnak fia született. Télen. Megkeresztelik, annak rendje-módja szerint. Hazafelé lovas szánkón hajt a család, folyik a nagy ivászat meg nótázás a bakon. Még táncoltak is a szekérderékban. Közben, hogy a pólyát letették a szénával bélelt saroglyába, a nagy rázkódásban a pólyából kipottyant a rajkó. Észre se vette senki. Hazaérve, a pólyát feltették a sutba, a macska mellé, aztán folytatták a dáridót, ahol abbahagyták. A macska egyszer csak eltűszentette magát. Azt mondja erre a cigányasszony.. Már az etnikum, hogy: „Aggyék Isten Mátékának, az én kedves kisfiamnak!” (Nagy nevetés.)
- Rendőr (nevetés közben) Épp mint ez itt! (A szekrényből újabb prüszkölés.)
 (átadja a pólyát Angelnek) Na, ez a gyerek igazán megfázott... Még bepisil itt nekem... Akkor inkább a szépséges kismamára...
- Amál Szemrevaló egy fruska!
 (átveszi a babát Angeltől) Mit nem mond, Ezredes úr!.. Hiszen ez fiú!
 Csak főtörzs a biztos úr... (Főtörzshöz) Az anyósom nem ért a sarzsihoz...
- Péter (Angelt becézgetve) Szóval, szépségkirálynő? (Angel keblére mutat.)
- Főtörzs És ez mind tele van, kis királynő?
- Angel No, hallja?!.. Hova gondol?..Majd betét!

Amál Bizony, ez mind az én lányomé!.. Valamikor nekem is... Én is.. Hajaj!..

Rendőr Én is ilyen szép darab voltam!

Angel (a szekrény felé fülelget)
(elvonja onnan) Nono, kis huncut!.. Ott a fehérneműim vannak... És

Amál oda coki!

Ejnye, Péter!... Vőmuram!.. Képviselő úr! Hát kínáld már a biztos urakat

Főtörzs valami ivóssal!...

Rendőr Ó, köszönjük...

Péter Milyen kedves!..

Amál Szegény anyósom azt se tudja, hogy szolgálatban nem iszik a rendőr...

Péter Már hogyan tudnám!.. De hiszen.. A masinát is olajozni kell, ha

Amál működik.. Nem igaz, ezredes úr?

Péter Nem ezredes... Mondtam már!...

Kálmán Tudom én!.. Aki fényes, az tiszt, aki nem az csak baka.

Főtörzs Egyébként is... Más dolguk is van a biztos uraknak...
(a szekrényben felnyíq a fulladástól, s újra prűszköl)

Rendőr (Angelhez) Aztán, kismama, vigyázni kell arra a gyerekre.. Ilyen erősen megfázni... Megfájdul a feje a sok prűszköléstől...
Az én unokahúgom a kórházba is került tőle... Olyan erősen prűszkölt, hogy elindult az orra vére.. Megszakadt benne egy ér, és az Istennek se akart elállni... Be kellett vinni a gégészetre.. Itt betamponozták, osztán úgy jött ki, olyan széttaposott orral, mint egy berbergyerek...

Kálmán

Amál

Főtörzs (újra prűszköl a szekrényben)
(maga is nagyot tüsszent) Nahát, ez a nátha!... Már én is megfáztam...
Túl sok itt a náthás ember.. Még járványcédulát kell kiragasztanunk...
Elmegyünk, képviselő úr.. Dehogya sértjük mi a mentelmi jogát!... Tudjuk mi mi a törvény... De meg kell hagyni, tényleg szép a felesége.. És én igen szeretem a szép nőket... A kedvükért még pincsikutya is lennék..

Rendőr Csak azért... (Rendőrhöz) Gyerünk, testvér, itt nem találtunk semmit!

Főtörzs De hát a szekrény...
Nem nézünk semmit!... Ahol ilyen szépség van, ott érvényes a mentelmi jog... A szépség – azt mondom én, képviselő úr – hatalom. S

- Kálmán aki a szépre sarat dob, az gazember. Azt mondom én... Minden jót kívánok! (Kimennek. Hogy elmentek, a háziak fellelegeznek.)
(fulladozva kibukik a szekrényből) Köszönöm Angel, hogy ilyen szép vagy nekem! (Megöleli) Sógor, ezzel a (becézve megszorogatja Angelt) szép ki döggel még sokra viszed! Ez még megcsinálja a szerencsédet!
- Amál Az! Csak el ne csinálja nekem...
(Angelt babusgatva) Ugye, ugye!.. Tudtam én, hogy... (Kálmánhoz)
- Angel Látod, órá építettem én a jövőtöket!.. Majd meglátod, ő mindent rendbe hoz neked!...
(az elkomorult Péterhez) No, apuci!.. Csak nem vagy féltékeny erre a tahóra!.. Csak Kálmán miatt voltam kénytelen hagyni magam.. No!.. Csak a szoknyám simogatta, nem a fenekem... Ahogy neked az eszed, nekem a szépségen a tőkém... Na, hát szoltam én, féltékenykedtem
- Péter én, amikor a tudásod dicsérték? Ugye, nem? Még örültem is neki.. Mert engem is emelt...
- Angel Csakhogy az én tudásom nem jár tapizással... Téged meg ez a barom...
- Péter Ugyan! A piacon, a boltban is megtapogatjuk az árut, ami megtetszik..
- Angel Nem?
- Péter Tudtommal te nem vagy áru.. Még!..Persze, ha kínálod magad?!
 Én?.. Kínáltam?.. Hogy szakadjon az ég arra a rohadt tahóra!
- Kálmán Képen vághattad volna, mikor a feneked simogatta.. Tisztességes nő azt tette volna...
 Azt kéne még!.. Azt kellett volna, hogy pofon vágja!... Lám, a te mentelmi jogod nem fogta vissza.. Ha meg rámnyit ott, hát cseszegettük volna magunkat!.. Az kellett volna még, hogy kekeckedjen vele! Gondolj már rám is, sógor!.. Nem csak te vagy a világon, hékás! A család az család! A vér meg vér!.. Nehogy vizet prédikálj már nekem, csovolek!
- Péter Azt tudom.. Te diktálsz már itt mindent ebben a házban.. Téged szolgál
- Kálmán már itt minden.. Mindenki!.. Csak tudnám, hogy szabadulhatnék meg tőled!

- Angel (kést nyom a torkához) Megszabadítalak én, dokikám.. Egyhamar!..
Még annyi idő se lesz, hogy egyet fingjál...
- (odaugrik) Ne marhuljatok már! (Elrántja, s pofon veri Kálmánt) És
- Amál akkor mi lenne veled, te marha? Arra nem gondolsz, hogy akkor lőttek
- Péter a te életednek ia?.. Most aztán vége legyen!
Az, gyerekeim.. Hát mire jó az: egymásnak esni?
- Kálmán Erőszak!.. Mindig az erőszak győz az elme felett!.. Ez a leggyorsabb
logika. Egy nyissz, és kész az igazság. Mi?.. Rohadt egy világ!
Te akartál cigányok képviselője lenni?! Ez az érdekvédelem?.. Miben
vagy te az ügyvédünk? Adsz munkát? Adsz kenyeret? Adsz lakást
nekünk?.. Semmit se csinálsz! Semmit se adsz!.. Csak szájalsz velünk!
(Gúnyjal) „Cigányozni előttem nem szabad! Én a cigány szót nem
tűröm!” Na, de borzasztó!.. Ha roma, akkor jobb nekünk? A дума,
Péter öregfiú, nem ehető, azzal nem lehet betakarózni, azzal nem lehet
Kálmán keresni!..
Csak zsarolással, betöréssel meg lopással.. Azzal aztán...
- Anál Ha nincs más, akkor azzal.. Ti találtátok ki... Hogy is?.. A „megélhetési
bűnözést”.. Jól mondom?
- Péter (csendesíti Kálmánt) Jól van már.. Jól van, kisfiam.. Igazad van.. Neked
van igazad... Megmenekítünk, ne félj!...
- Angel Hát akkor vidd haza magadhoz, és mentsd meg a törvénytől is.. Mert
én nem fogom!
- (miközben üvegből szoptatja a babát) Ne tüzelj már!.. Majdcsak
- Péter kitalálunk valamit, hogy megszabaduljunk tőle, no... (Odaadja neki a
babát.) No, szeresd a fiadat kicsit!..
(belecsókol a pólyába) Gyere te kis törvénytelen!... Te vagy az élet
legszebb értelme, te!.. Te kis büdös!.. Hogy az Isten növessze nagyra
Kálmán azt a kis bögyörődöt!...
- Angel (Kívül csengetés.)
- Amál (rémülten) Hé, csengettek!.. Megyek a fürdőszobába! (Sietve elbújik.)
- Péter Péter! Csengettek!
- Kálmán Majd én átveszem...(Átveszi a síró babát.) Gyere, aranybogaram!...
- Amál (kimegy)

- Péter Ki az ördög?.. Kálmán elbújt?
A fürdőszobába...A frász tör ki miatta...
(visszajön) Egy távirat..(Bontogatja.) Apáméktól...
- Amál Jaj, engem minden táviratra kilel a hideg!.. (Angelhez) Nézd most is a
Kálmán karom!...
Kálmus, kijöhetsz!
- Angel (kijön a fürdőszobából, gombolkozik) A frászt hozzátok rám... De
Péter legalább pisáltam egyet...
- Angel (rosszallóan) Nagyon kedves vagy!.. (Péterhez) Mit írnak?
- Amál Nem voltam otthon már egy éve...
- Angel De levelet írtál.. Megírtad, hogy megszületett a kicsi.
- Péter Azért jönnek...
Baro Devla!... És mikor?
Azt mondja a postás.. Elnézést kért... Mert ezt már tegnap kellett
Amál volna.. De bennragadt a táskájában, és csak most hozta ki... Mára
Péter írják... Atyaisten! Apám meg ti!...
- Angel Nem állja a cigányszagot, mi?
- Péter Azért nem voltam egy éve...
- Amál Mióta velem vagy... Nem is szóltál rólam...
Nem akartam... Ez hosszú nóta lesz!
- Péter Itt vagyunk ne!... Ez a gádzsó világ! Nem tetszik a cigány, még ha
Kálmán királynő se!
Nem is a királynő.. Hanem a háttere! Az a probléma!
- Amál Én vagyok a púp a hátatokon... El fogjátok... El fogják viselni!.. Mert ha
Péter nem... Ez van! Nincs mese!
- Angel Istenem, csak vér ne folyjon...
Pedig az apám nagy sovinizta.. Nagy magyar!
- Kálmán Mi meg cigányok vagyunk.. Na és?.. Ha nem tetszik, majd tesznek
róla...
- Péter Tőlem aztán megkaphatják!.. (Péterhez) Ez a te dolgod.. Majd
Adus megoldod magadnak...
- Kálmán Könnyű azt mondani!.. Ha ismernéd az apámat!..
(hangja az előszobából) Helló, Pusztayék! Nyitott ajtóval fogadtok?

Edus (felriad) A kutyaistenit!... Nyitva hagyta az ajtót?.. Ezt a hülyét!.. A

Péter spajzba megyek! (Beugrik az éléskamrába.)

Angel (megjelenik az ajtóban) Doktor Pusztai?

(eléje megy) Én vagyok... Igen?

(kitörő örömmel Edus nyakába ugrik) Edus! Edus!.. Hát te?.. Honnét

Péter szalajtottak ide? Hogy tudta, hogy... Hogy találtál ide?

Edus (Összecsókolóznak.)

Angel (meglepődve) Nocsak-nocsak!

(bizalmas gesztussal) Dokikám! Már nem ismered meg?

Edus (Péterhez) A szépségversenyen.. Nem emlékszel?.. Ő volt a

főszervező!.. Az atyaisten!

Jól mondd, az atyaisten.. Valóban én vagyok a mindenható minden.

Fesztiválok, versenyek és szuperműsorok rendezője.. És: ismeretlen

Amál tehetségek és szépségek felfedezője.. (Amálhoz, kinek kezét csókol.) A

kedves mama, nemde?

Edus Főrendező úr!.. Hát nem ismered meg?.. Találkoztunk már.. Nem is

egyszer!

Angel Oppardon, nagysasszony, el is felejtettem! Persze, hogy...

Edus (Összecsókolóznak.) De még hogy!

Edus, a nők bálványa...

Péter No, persze!.. Nem engem, hanem a karriert, a nagy lehetőséget

imádják bennem - a libuskáim...

Edus Persze, emlékszem már.. Ne haragudj, hogy nem ismertelek fel

rögtön...

Péter Spongyát rá!... Akkor még nem voltál képviselő, kérlek.. és azt se

felejtsd el, hogy ezt a gerlicét (Angelt öleli) is nekem köszönheted...

Angel Persze, hiszen te hoztál össze bennünket...

Amál Áldjon meg érte az Isten!

(kinyitja a spájzot) Kálmus!.. Gyere, kijöhetsz.. Az Edus úr nem

Kálmán veszélyes!... (Kálmánt Edus felé vonja) Ez meg a legkisebb fiam,

Edus Kálmán.

(bizonytalanul) Galamb Kálmán.

Amál Örvendek!... (Megtapogatja) De még hogy! Egy cigány Apollót!..

(Homlokon csókolja Amált) Micsoda nemes gyökér.. Vagy a talajt dicsérjem, amibe a gyökér belehatol? (Buja gesztust mutat.) Akkor, ha már tiveletek... (Angelra és Péterre mutat), akkor a többivel is a családból... (A belső zsebéből konyakos üveget és egymásba illeszkedő kis poharakat ránt elő, kinek-kinek tölt, kiosztja.) És akkor!... Szervusztok család!... Isten-isten!(Isznak.) És akkor!.. (Amállal és Kálmánnal összecsókolóznak, Kálmánt különösen körültapogatja, és észbekapva, különös élenken reagál a gesztusra.) Már megbocsáss, Dokikám, hogy akkor csak úgy, mirniksz-dirniksz letegeztelek, de nálunk, a mi szakmánkban.. A nagy sikerlázban ez így megy... Ott, a felsőfokon már mindenki egykutya... Ne, nem egy kutya, hanem hogy egál, úgy értem,, Öreg-fiatal, egykutya!... És hogy ezzel a fekete tündérrel én hoztalak össze.. Apropos!.. azt tudnátok, hogy

Edus Magyarországon ő az első cigány szépségkirálynő?

Kálmán Roma!.. Mert Péter nem csípi a cigányt.

Nekem jobban hangzik a cigány...

Edus Ha ő a szépségkirálynő, akkor én meg.. A herceg vagyok... A
Angel cigányherceg...

Péter (megöleli, megtapogatja) Az vagy, szívem, a cigány Apolló!...

Amál (Péterhez súgva) Figyeled?.. Ez ráharapott a Kálmánra...

Angel És vica versa, Kálmán is...

Edus (szintén súgva) Az Isten lába!

Meg vagyunk mentve!

És ne feledjük, drága Dokikám, hogy volt ennek a kreol szépségnek egy mágnás szponzora.. Aki nélkül, ugye, szépségem, te labdába se rúghattál volna. Mert ki az ördög pontolta volna le azt a százezret

Péter érted, amibe az előkészítésed és a táboroztatásod került.. Az öregúr

Amál szigorúan inkognitó akar maradni...

Kálmán Öregúr?

Öreg, fiatal, számít is az+ Fő, hogy Angelika a királynő!

Angel Látod, Angel, a szépség se tetszik lé nélkül!.. Hiába no! Igaz, amit a

Edus haverok mondogattak mindig, hogy a három P körül forog...

Kálmán Ki ne mondd azzal a mocskos száddal!

- Már miért ne!.. Én szeretem a zafatot...
- Péter Csak a másik kettőt, a pénzt meg a piát mondom... A harmadikat úgyis tudja mindenki.. Aki valamire való...
- Amál Na, hát akkor.. Ha már így vagyunk, telepedjünk is le... Amál, hozz Edus poharakat!
(az üvegszekrényből poharakat hoz)
- Péter Minek?.. Van még nekem.. (Itatja Kálmánt az üvegből, aztán maga is meghúzza a flaskót.)
- Edus No, de mégis... A házigazda jogán... (Tölt az Amál által hozott poharakba.)
Persze, te, mint zsűritag, nem kaptál a kenőpénzből... A többit megtömtem, nehogy már másra szavazzanak, mint a fekete Emmanuellere, erre a pompás paripára.. Mert én, ne haragudjatok.. Imádom a lóversenyt, és mindent a derbi nyelven fogalmazok.. Nekem egy szép nő és egy paripa, az sicko jordo! Reverzibilis egyenlet.. „Szépségemet egy lóért!” mondanád te is, drágaságom!.. (Közben Kálmánt gusztálja, tapogatja a bicepszét.) Ez mind bicepsz?.. Ezt nevezem!
- Péter (Péterhez súgva) Ez a fiúkra hajt. Ha láttak volna, hogy megvicceltük Angel egyszer!.. Lefogtuk és megköpködtük neki.. (Nagyot nevetnek.)
- Edus Na, hát akkor, mire igyunk?
Mire?.. Tán kire?... A fiamra!..
- Angel (megdöbbenve) Fiadra?.. Hát te?.. Neked fiad van? Hogy telt ki Amál belőled? A szülés tönkretesz, szépségem!
- Edus Most, két hete szültem...
(hozza a babát) Itt van ne!.. A mi fiúnk!
- Mind A tiéd?.. Nahát! De édes!.. Tisztára, mint te!.. Ki vagy köpve!.. Nahát!...
- Angel Akkor... Emelem poharam.. Isten-isten!
- Kálmán Egészségünkre! (Isznak.)
(Kálmánhoz) Kálmus.. Azt tudod, hogy ez..
- Angel Buzi?.. Naná!.. Az első perctől.. A sitten voltunk elegen.. Az első jelre vettem az adást.. Van hozzá antennám..,
- Kálmán Csak azt tudnám, melyik az adó, és melyik a vevő.. De mindegy!.. A

lényeg, hogy ez megmentheti az életedet...

Angel Mikor melyik! Mert úgy van ezeknél, hol az egyik nő, hol a másik. Így izgalmasabb. Mert tilalmasabb. És én szeretem.. Már megszoktam a tilalmasat. Ez felizgat, tudod? Megtenni azt, ami tilos... aztán meg Kálmán izgulni a menekülésben.

Úgy jutottál hát ide is.

Hogy ide? Már hozzátok?.. Hát!.. A sitten olyan hírhálózat van, hogy nem is gondolod! Megtudtam, hogy ti vagytok, hol vagytok, ki az urad.. Vagy micsodád, aki kitart, szállásod, kosztod van, még az utat is seprí előtted, karriert csinált neked, megnyered a szépségversenyt, hol laktok, hogy laktok, hogy a harmadik szobában még én is meghúzhatom magam.. Mert nem tudtam... Most tudtam meg az anyádtól... Már a közösüktől, hogy ki vagy, mi vagy, és hogy már gyerek is itt van nektek... Így oszt tudom, hogy vigyáznotok kell.. Meg hogy az urad.. Így most már szarban van miattam.. De hát a sors már csak ilyen.. Nekem szöknöm kellett, menedékem nincs, hát ami van, azt kell szeretni... Szeretni, - marhaság! Azt kell elfogadni, ami van.. Nektek is: hogy vagyok én is a világon.. És a cigány az ott segít a fajtáján, ahogy tud.. Mint a zsidó.. Csak az gazdagabb, mint a cigány. Se a család, a fajtája az szent a cigánynak is.. Ha már cigány, ugye... Ha te is azt vagy.. Még! A bőröd még az, hogy attól vagy ilyen sukár. Cigány királylány még nem volt.. Csak a mesében. Hát most itt a mese! Csak nem dobtok vissza a börtönbe, nem?.. Mert ha igen, akkor titeket kicsinálunk. A sitten ugyanúgy szervezkedünk, mint kint a politikusok. Kint is van terror, bent is van terror. A félelem, kisanyám erősebb a szerelemnél is... Hát majd meglátjuk!.. Meglátjátok!

Angel Na, köszönöm ezt a nagy bizalmat!

Edus (eddig Péterrel meg Amállal beszélgettek, most jön) Na, testvérek?..

Látom, jól összejöttetek!

Angel Ó, persze, az én bátyám, a te cigány Apollód!

Kálmán (erővel megöleli Angelt)

Edus Szeresd is ezt a cigány Emmanuellet!.. Tudod, ki az az Emmanuelle?!
Hát hogyne! Ha azt gerincre fektethetném!..

Kálmán Azt meghiszem! De a te hugod még annál is szebb! Emmanuelle nem
 Edus nyert szépségversenyt! Csak egy szex szimbólum! Egy filmcsoda volt!
 De ő, az én Angelám, az én Angyalkám! Vele megbolondítom a világot!
 Meglátod, hogy belőle világszépe lesz! Én azt csinálom belőle! Világ-
 szépét! Ő a szépség és a játékosság.. Ez van az én Gerlicémben..
 Péter (Átöleli Angelt.) Mert hát így hívom őt.. Gerlice.. Fekete gerlice.. Milyen
 Edus ritka madár!
(némi éllel) És Kálmán?
 Kálmán?.. Ja, persze, úgy hívnak! (Most Kálmánt öleli.) A
 piszkálmán?.. Jó, mi? Hehe! Mindig csíptem az anagrammákat!
 Nyulkálmán... Dúskálmán... Bujkálmán... Mi?.. Az anyád sirasson
 meg!.. Ő már az első látásra!... (Megfogdossa.) Ezek a vállak! Ez a
 mellkas.. Az izmos, kemény karok!... A combok!.. A tompor!.. És a
 Kálmán vádli! A legszebb modellem leszel!.. (Megcsókolja.) Eljössz, hozzám.. A
 Edus műterembe! Mindened meglesz!.. Te fekete Apolló!
 Hát... Lehet róla szó.. Ha te is odaadó leszel...
 Én az vagyok!.. Akit én megszeretek, annak az életemet is... Hisz ez a
 Angel bajom.. Rá is fizettem sokszor.. De ki bánja! Azért dolgozom, hogy
 pocskékoljak.. Szeretek pocskékolni.. Te pocskék! (Megcsókolja Kálmánt.)
 Jó, hogy szereted Kálmánt.. De még mindig nem mondtad, hogy mi
 Edus szél hozott ide... Kinyomoztad, hol lakom.. Személyesen kerestél fel..
 Te nem nagyon jársz a nők után...
 Persze-persze.. Én nyomoztattam... (Péterhez) Ugye, nem
 Angel haragszol?.. Mert én hoztam neked az Isten lábát... (Angelhez) De .
 Edus így családi körben?
 Hát persze!... Nem lehet titkom...
 Angel Tehát: nincs titok... Akkor majd együtt megrágnátok a dolgot... Szóval,
 Edus szívecském: külföldi hivatásod volna...
 Amál (rajongva) Külföldi?.. És dollárban?
 Naná, majd forintban!
 Péter (rajongva) Az Isten lába!.. Tudtam én.. Mondtam én, hogy a szépség
 Edus nem ismer határokat.. A szépség előtt minden, de minden lefekszik...
 Angel (rosszat sejtve) S a szépség is mindenki előtt.. Vagy lefektetik...

Edus Szóval: mondhatom?
Hát persze!

Angel Tudod, a Miss Hungary megy Európába.. A Miss Európa koronájáért..
Péter És tudod hová? Ibizaúra egyenesen.
Angel Ibiza?.. Az mi?.. Hol van?
Amál (aggodalmasan) Egy álomsziget.. Spanyolországban...
(gyönyörben) És én?.. Engem?.. Nekem –ez?
Péter Főrendező úr!.. (kezet csókol) Az Isten áldja meg!... Ilyen jót tenni velünk...
Mit ámuldoztok?.. Ez a versenyben benne van.. Az országszépek
Kálmán mennek tovább.. Miss Európa, aztán, esetleg a Világszépe címért... Ez
Edus csak természetes...
Az én hugom!... Az álomszigetre?.. Ez igen!
No, csak ne olyan hevesen, dokikám!.. Az egyáltalán nem olyan
Kálmán természetes... Ide is szponzor kell. És az öregúr, aki egy külföldre
Amál szakadt cigány milliomos...
Angel (elhűlve) Olyan is van?.. Isten az égben!
Ez az Isten lába, lányom!.. Ezt meg kell ragadni!
Bánom is én, hogy honnan, kitől jön a dohány, csak jöjjön!.. Máig se
Péter tudom, hogy ki az az öreg szivar.. De hát mit érdekeljen engem, ha csak ad és nem kér...
Edus Majd behajtja rajtad, ne félj, kamatostól! Aztán majd nézhetsz széjjel, de késő lesz!.. Ismerjük az ilyen külföldi turnékat.. Haj, de ismerjük!
Kálmán Mert tudjátok, hogy ezen a pályán eztán nincs megállás... Ha nyersz, akkor jönnek a szerződések. Filmre, divatra, reklámra, dögivel!
Péter Nincs mese, meg kell ragadni ezt az alkalmat!.. Az ilyet baromság
Angel kihagyni...
De hát a gyerek!...
(felveszi a gyereket, kínlódva) Istenem, Istenem!.. Én nem is tudom!...
Péter Most szalasszam el?...Mondjam fel?.. Hisz ez az itteni verseny folytatása!
Edus Aztán majd a többi... Európa, aztán a Világ.. És ott leszel család nélkül, gyerek nélkül, kifosztva, kihasználva, kifacsarva...

- Amál Dokikám, te képviselő vagy... Nem tűnne fel jó színben, ha épp te akadályoznád egy roma tehetségének az érvényesítését...
- Péter Az! Te vetted el... Vagy hogy úgy álltatok össze... Mért nem gondolkodtál akkor, amikor felcsináltad?
- Amál
- Péter (morcos) Éntőlem mehet... De vigye a gyereket is...
- Angel Te megválnál a fiadtól?
Ha ő meg tud válni?!
- Meg kell ebbe bolondulni!.. Mintha csak két szívem lenne: egyik a karrier, másik a gyerek.. Meg Péter! És én most itt állok két part között. Mint ahogy egy indiánregényben olvastam. Az egyik árulót úgy végezték ki, hogy egy folyó két partján két-két lóval húzták szét a karját-lábát mindaddig, amíg azok el nem szakadtak a törzsétől. Bent a vízben meg krokodilok várták a testét...
- Amál
- Angel Még ilyet, te lány!.. De borzalmas!
- Péter Így vagyok én most... Csak engem nem az ellenségeim, hanem a szeretteim tépnek szét...
- Edus
- Angel Nem a szeretteid, hanem a vágyaid...
No, gondoljátok meg, mert az öreg várja a választ...
- Edus (sürgetve, Péterhez) Á, most még úgysem sürgős.. Most csak megbeszéljük, aztán visszajövök...
(kap rajta) Persze-persze!.. Most még csak megbeszéljük az öreggel..
- Angel Aztán rögtön jöhetsz is vissza.. Majd hónapok múlva... Lesz esedékes Ibiza.. Addig még maradhatsz itt a szopósmalacaid közt.
- Kálmán (Péterhez, sűgva) Most legalább megszabadulunk Kálmántól! Elmegyek velük, a megbeszélésre, és rávarrom Kálmánt az Edusra...
(miután a szekrényből ruhát, cipőt dug a hóna alá, Péterhez) És én?.. Én is itt vagyok!.. Arra nem gondolsz?.. Angel révén.. Meg az Edus is!..
- Angel Kijuthatok, menekülhetek külföldre.. Ott aztán fújhatnak púpot a hátamra... Úgy elvegyülök a térben, hogy rám se találnak soha...
- Edus És úgy... A bátyámat, Kálmánt is visszük.
- Kálmán Kálmus az én csomagom. Nincs igazolványod, útleveled? Nem baj..
- Edus Majd elférsz az ülés alatt.
Még jó, hogy nem az üleped alatt!

- Tudod, hányat csempésztem már ki oda?.. Az még a jó kerese tti
 Kálmán forrás!..
- Angel A menekítés!
(eltűnik a babaszobába)
(utána, a gyerekekkel a karján, sírva) Nem... Én nem akartam... Tudod...
- Edus Érted!.. Értetek mindent!.. Megszedem, kikupálom egy kicsit magam,
 és jövök... Jó? (Edushoz) Aztán majd kivihetem... Kijöhetnek ők is,
 ugye?
- Angel Egy év után persze!.. Mikor már lement a világi buli.. Aztán a többi
 szerződést már te kötheted Petyus... A feleséged impresszáriójaként.
 Nem is tossz üzlet!
- Amál Ugye, hogy nem? Csak ezt a pár hónapot... Mert még most
 visszajövök... Most még minden a legnagyobb rendben.. Tudom, a
 Péter gyerek..
- Angel De hát nincs semmi baj!.. Úgyis anyatejet iszik.. Azt meg meghozom,
 megítatom magam is.. Én majd itt leszek veled kispám...
- Péter (Angelhez) Nem ezt ígérted... Nem ezt fogadtad.. Emlékszel?
- Angel Ó, hát az ember az ágyba mindent beszél, csak hogy minden jobb
 legyen.. Te is.. Hogy miket mondtál.. Emlékszel?
- Péter Én állom... Álltam is a szavamat.
 Azt mondtad, hogy neked az én boldogságom a legfontosabb. Hogy
 Angel nem állnál utamba, annyira szeretsz.
 Itthon. De nem külföldön.. Nem távbanzáj ez, hogy átkiabáljunk
 Amál egymásnak.
 És hogy ne légy egészen boldogtalan, a fiadat, a szemed fényét itt
 Péter hagyom neked...
- Edus Meg engem is! Meg én is... Itt maradok az unokámmal.. És én ellátom,
 majd meglátod a bajod.. Hogy milyen jó leszek, hogyis jó!
 Pótanyának! Köszönöm!
- Angel Na és? Ha tudnád, hogy az amerikai nők mikor látják a gyetreküket!..
 Azok hospeseket meg bébiszisztereket fogadnak, s azok nevelik a
 kölköket. Ők meg élnek a világukat. Partikra meg psziháterekhez, meg
 szeretőikhez járnak.. És óne zsanér! A férjek ugyanúgy! És jól kijönnek.

Jaj, és hallod, hogy családos szépség nem kell. Hogy jönne az ki? Meg

Péter hát, te olyan édes kisapa voltál mindig.. Együtt jártunk a tanfolyamra.. Emlékszel? Te voltál a legédesebb kispapa. Minden csaj csak

Kálmán bolondult ott érted, hogy ilyen aranyos férj kéne nekik is..

Én egy hülye vagyok, hogy ezt hallgatom.. Ezt a süket dumát! Jól van,

Edus menj, ahova akarsz!

Angel (kijön, nőnek öltözve, kelleti magát) Na, hol az az Ibiza? Had hódítom meg a szépségemmel!

Kálmán (bűvöletben) Az anyád istenit!

Mi az Isten csudája van rajtad?.. Az én legjobb ruhám! És Úristen! Mit csináltál vele te hülye?!

Péter

Amál Egy kicsit szűk volt, hát két oldalt kivágtam. Így még divatosabb.

Edus (Edushoz) Ugye, picim?

(undorodva) Mindjárt elhányom magam!

Hagyd csak! Kálmánnak álruhában kell.. Különben elfoghatják..

Kálmán (dühögve) Micsoda bige!.. Így még tutajosabb!.. Én meg.. Ettől biszexuális leszek! (csókolgatja) Nem bírok neki ellenállni!.. Mindjárt

Angel leteperlek, te! Te bűdös kurva!

A lubnyid, a szukád vagyok! (Engedi magát, extázisban.) Vigyél

Péter magaddal Ibizára!

Amál (Péterhez) Na, ezek már kivannak egymással! Megszabadultunk!

(Összeölelkeznek.)

Ede

Kálmán Hála annak a magasságos Atyaúristennek!

Az Isten is megáld Edus, ha elviszed!

Még hogy elviszem!.. Elveszem! És együtt fogunk élni!

(Edus nyakába ugrik) A feleséged vagyok, drágám! (Péterhez) Végül

Angel is, mit lelkizel itt? Nem vagy a férje, nem esküdtetek, hát mire ez a nagy aggodalom? Visszajön, nem esszük meg, és engem se látsz

Edus többé, megnyugtatlak! Úgyis a terhedre voltam.

Te ebbe ne avatkozz bele, jó? Ez nem a te dolgod! Még köszönd meg,

Angel hogy nem adott rendőrkézre!

No, mi van? Megyünk, vagy maradunk? Az öreg vár. Nehogy későn

Edus legyen!

Kálmán (Edushoz) De ugye, most csak megbeszélésre? És még ma
 Angel visszajövök! Csak később lesz aktuális azaz Ibiza. Nem?
 Persze-persze!.. Amit mondtam, megmondtam.

Edus A magam részéről.. Én kész vagyok..

Kálmán (Péterhez) Nem viszek semmit... Látod, hogy visszajövök. Nem is
 búcsúzó. Sziasztok! Csao, mama!
(kezet ráz Péterrel) Na, csao, Doki! Szia, Amália, te anyakirálynő!
(Amálhoz) Szia, Nyanya! (Csók, aztán Péterhez) Szia, apafej!
(kézfogás) Majd az ülepe alól táviratozom.. Vagy telefonálok.. Hisz van
 már autótelefon is, vagy mi a franc! Csósztok! (Mindhárman
elviharzanak, de Kálmán visszalép.) Aztán, sógor! Semmi utánam
 nyúlás! Értem? Ha egy kis tanújelét is veszem a rendőri intézkedésnek,
 akkor (Nyakmetszést mutat.) Van egy hálózatom. Csak egy Molotov
 koktél vagy egy házi gránát erre a bulira, és készen vagytok! Mind a
 hárman. Ezt jól jegyezd meg!

Péter Jól van, jól, csak menj már, hogy nem is lássalak!

Amál (miután kikísérte őket, pityergőn visszajön) Istenem-Istenem, ha egy
 anyát itt hagynak a gyerekei.. Nincs ennél borzadalmasabb!
 Na, eddig még te szapultál, hogy engedjem őket, most meg már
 jajgatsz utánuk?
 Hát, mert úgy vagyok én most, hogy az egyik szemem sír, a másik meg
 nevet. Hiszen Angelika is meg Kálmus is megfogták mindketten az
 Isten lábát.. Ilyen szerencsét hozott ez az Edus... Már vért láttam
 folyni, ha Kálmánra néztem... Ez a szökés, meg a rendőrség.. Kuttyák!..

Péter Meg a te felelősséged is (némi szorongással) Péterkém, ugye! Nem kis
 Amál dolog, no, nem kis dolog!
 Péter A gyerek?
 Amál A szobájában.. Most alszik a lelkem...
 Az jó. Hanem Amál.. Van nekem gondom az öregeimmel.
 Jaj, Istenem, lelkem! Az ám! Hogy hozod össze?.. Hogy is csináljuk,
 hogy minket elviseljenek? Mert egyszercsak át kell esni ezen a
 tűzkeresztségen is. Mit szólnak, hogy veszik majd, ha meglátják, hogy
 a kisfiad is, meg ugye, az anyósod is – szurtos, ahogy nálatok

Péter mondják, ugye.. Mert akárhogy is, csak az anyósféléd vagyok, mégis...
 Már hogy mindketten ugye, cigányok vagyunk... Most már hárman,
 Amál ugye.. Ha az apád meg olyan.. Cigánygyűlölő gádzsó, ahogy mondod..
 Péter Nem csak ő.. Az anyám is, szegény... De van egy hézag... és ez
 Amál nekünk jó!..
 Péter Az Isten lábát meg kell ragadni! Akármilyen-holyan is! Megragadni!
 Amál Az apám nagy szoknyabolond..
 Péter Nocsak! És hány éves?
 Hatvanas.
 Amál No, az nem reménytelen! A vén kecske is megnyalja a sót.
 Ha te kellemesebbé tehetnéd magad.. Hogy mind a ketten
 megkedveljenek.
 Péter Még hogy tehetnéd!.. Hát mi vagyok én? Olyan öreg vagyok én?
 Amál Énutánam mindig kapkodtak a mandrók.
 Péter (incselkedve) Ne mond! Ki hinné!
 Amál Majd nyakon váglak mindjárt, csak szapulj itt engem!.. Mit gondolsz,
 hogy lettek a gyerekeim?.. Mitől olyan szemrevalók, mi?
 Hát azt mondtad, hogy mind erőszakból lett.. Hogy téged csak mind
 „erőszakoltak megfele”.
 Akkor csak csúnya rajkók lennének. De az enyímek sukárok, szépek...
 Látod, még Kálmus is, hogy elkelt! Mind azok! Elemér, meg Aladár is.
 Péter Mert én azért.. Csak annak engedtem, aki nekem is sukár volt.. Aki
 Amál tetszett!
 Péter Ezért nem pereskedtél hát velük!
 Amál Mi a fenének... Ha nekem is tetszettek..
 Szóval – szerelemgyerekek.. Azért szépek!
 Péter Szerelem? Olyak mi nem ismerünk. A roma csak rávágyl a romnyira,
 Amál elhálja, oszt megvan. Nem csinálunk belőle nagy ügyet...
 És a gyerek?
 Péter Elvan, felnő a sok között... Ahogy én is... És látok, itt vagyok,
 Amál kutyabajom.. Még virulok is.. Azt mondjál.
 Péter Hát ez az!.. Erre kell ráhajtanunk.. Hogy az öreg – hogy is csak? –
 Amál kamáljon... És úgy leszel, mint a házvezetőnőm...

Magyarul: cseléded... Az anyósod...

A cél érdekében.. Csak..

Tudom én!.. A cigány csak eszköz.. Tudom én... De ne féj! Annyi baj legyen! Hogy tudd, mire vagyok képes értetek.. Az unokámért..
 Péter Magamba bolondítom az apádat.. Meglátjuk, melyik erősebb benne: a kívánság vagy az undor...

Amál Hogy a vén kecske is megnyalja a sót... Vedd fel az Angel fűzőjét, a legszebb ruháját, és csípd ki magad, hadd essenek hanyatt az

Péter öregeim, hogy milyen háziasszonyom van nekem...

Bízd csak ide! (A szekrényből ruhákat válogat, aztán egy nyalábbal a hóna alatt bemegy a babaszobába.) (Közben: telefoncsengés.)

(a telefonba) Halló!.. Te vagy, Gerlicém? Na, mi van?... Jössz már?...

(Megdöbbenve.) Nem? Mert indul a repülőgéped?!... Miféle repülőgéped?..

Ja, a milliomos cigánybáró magángépe... Hogyhogy lbizára egyenest?...

Hát nem csak előzetes megbeszélés?.. Rögtön bele a mély vízbe!..

De hát.. Neked gyereked van! Alighogy megszülted!..

Ez Kálmán?.. Te vagy, Kálmán?... Mi az, hogy ne lelkizzek?...

Mi az, hogy szünjek meg?! Á, hát te vagy.. Ti vagytok a dolog mögött?

Egyszerűen elraboltátok!.. Túszul ejtettétek!.. És minek ellenében, ha szabad kérnem?..

Megölitek, ha... Nem jelenthetek!..

Hát hogy tudnálak én feljelenteni, köröztetni, hiszen én büjtattalak?!..

Bűnsegédi bűnrészes vagyok a dologban, a fene a jó dolgokat!

(Hangot vált.) Edus!.. Hát te is benne vagy!.. Persze! Tudtam!..

Ki is szervezte volna?... Ki kell kupálni, persze! És én most mit csináljak?

Amál Mit csinálhatok?... Várjak!.. Jól adod! Várjak!.. Add még Angelát! Már

Péter beszálltak.. Szóval ennyi a búcsú!.. Na, köszönöm szépen!.. Letette!..

Hogy rohadjatok meg!

(fűzőben, félig felöltözötten, kócosan kijön) Mi van?

Amál Angéla nem jön.. Egyenesen repül lbizára. Ki kell kupálni, mert a

Péter gyerekekkel elrontottuk a formáját.. Elvitték! Egyenesen elrabolták! Túszul

ejtették!...

És Angéla?.. Sírt?

Hogy sírt?.. Vihogott, egyenesen!... Mint aki részeg.. Ez az!.. Leitették,

- elkábították, hogy ne tudjon tiltakozni!.. És tudod, mi ez az Ibiza, meg a szépségverseny?.. Egy nagy szélhámosság az egész! Valami szexfilmbe kell.. Fekete Emmanuellenek!... Igen! Arra telitalálat!.. Vagy még arra se!.. Egyszerű konzumnőnek!.. Ez nekik jó befektetés!.. Kapitális befektetés!
- Amál
- Á, nem kell mindjárt rémeket látnod! Kálmán nem hagyja, ne félj! A cigány az úgy védi a családját, a vérit – különösen a gádzsók ellen! - ,
- Péter
- hogy Angel felől én biztos vagyok... És Angel se hagyja a gyerekeit...
- Amál
- Az lehet, hogy leittatták, elkábították.. Csak így vihették el, hiszen hallottad: ő csak megbeszélésre ment el..
- Péter
- Hívom a rendőrséget!.. Lesz, ami lesz!
- (lefogja) Ne!.. Még ne!.. Hátha... (Kint csengetés.) Uristen!.. Én fel se vagyok öltözve!.. Megyek felöltözni! (Beszalad a babaszobába.)
- (kimegy az előszobába, hogy ajtót nyisson. Onnét hallatszik a hangja.)
- Édesapám! Édesanyám!... Hát mért nem telefonáltak?.. Kimentem volna kocsival az állomásra...
- Pusztai
- (jó vágású hatvanas parasztember csizmában, kalapban, bőrrönddel és demizsonnal. Mögötte Pusztainé: kendős, batyus parasztasszony, sovány és töpörödött. Idősebbnek, törődöttebbnek néz ki férjénél. A
- Péter
- jóvágású Pusztai mellett igénytelen külsejű, elmaradott viseletű
- Pusztainé
- asszony. Mögöttük Péter liheg a nagy igyekezettől, no, meg a feladat terhétől, amely most reá vár.) Hát bérházban laksz, fiam, bérházban?
- Hát.. Városon, édesapám, hol lakjon a ember?
- (lepakol, nyögdelve egy székre ereszkedik) Osztán olyan panelféle ez
- Péter
- is, amiről annyi sok rosszat hallani a televízióban? Hogy nem akkor fűtöl, mikor fázol, nem akkor iszol, mikor kell, és fizetsz még a
- Pusztainé
- levegőért is?
- Nem olyan rossz ez, édesanyám.. Nézze csak: három szoba
- Amál
- összkomfort.. (Mutogatja.)
- (alig méltatja szemre) Fürdőszoba!.. Mi máig tekenyőben feredünk,
- Pusztai
- mégis itt vagyunk, ugye apjok!
- (csak kiles a babaszobából) És még ezekkel urizál itt nekem!.. Kódís paraszjai!.. Ezért kell nekem ezt a vacak fűzöt is elviselni!..

- (miután Péter után körülnézett) Tanyán nevelődik az igazi magyar gyerek, ugye fiam? Nem ebben a nyavalyatörős, füstös-büdös városban.. A tanyán nem zargat szomszéd, nem pofázik az életedbe senki, nem bámul a tányérodba senki, úgy él, úgy dolgozik az ember fia, ahogy a kedve tartja. Ugye, fiam?
- Már megint politizál!.. Én nem tudom, mi ütött az apádba, kisfiam! Eddig semmi baja se volt.. Csak leitta magát, oszt elvult naphosszat..
- Pusztai De most már politizál!.. Legutóbb is azzal a zörgő traktorával, amit a téeszből privatizált vagy mit csinált magának, azzal vonult tüntetni a kormány ellen.. Na, hallottál már ilyet?
- Világos!.. Csak nem hagyom a drága magyar földet idegeneknek kiárúsítani! Igaz-e, fiam?.. Becsületes magyar gyerek vagy te is, annak neveltelek, hát tudhatod!.. „Magyarnak a magyar földet!” Ezt énekeltük furton-furt az úton.. Hát osztán, te melik pártot képviseled az országházban? Mert arról olvastunk, hogy képviselő lettél, megazisten!
- Péter Csak az a ronda beszéded! Az!
- Pusztai Én független vagyok, édesapám. Pártok feletti...
- Független? Hát az meg milyen már? Pártok feletti!.. Akkor te mit képviselsz? Az öregistent?.. Mert csak az van a pártok felett!.. Itt mindenki párttag. Ilyen vagy olyan, de párttag.. Pártállam van, vagy mi a fene?! Csakhogy egy párt helyett több párt van.. Hogy választani lehessen.. Ha már demokrácia van, a fene essen bele!.. Oszt osztályharc helyett pártharcok folynak. Nem igaz?
- Pusztai Mindig csak ez már.. Most szólj hozzá! A tévével is vitatkozik otthon. Más azt hinné, hogy veszekszünk, pedig én ráhagyok mindent...
- Péter Bolond lyukból bolond szél fúj, - azt tartom én...
- Amál No, sose iszunk már?.. (Kidugaszolja a demizsont.) Hozzál már vagy két poharat, te fiú!.. Ha már ilyen szépen összejöttünk, no!
- (bekiált a babaszobába) Amál!
- Pusztainé (kijön az Angel ultradivatos, a szépségversenyen viselt ruhájában,
- Pusztai karcsúra fűzött derékkal, kisminkelve) Kezit csókolom! Aggyonisten!
- (Pukedlit lejt.)
- Péter (elbámul) Máriám!

- Amál (feláll, beleiszik a demizsonba, aztán körümustrálja Amált)
Azistenedet, te fiú!
- Pusztai Ó Amál, édesapám, a házvezetónőm.. Amál, a szüleim...
(mérgező zavarral) Mindjárt gondoltam... Vagyishogy.. Nem gondoltam
- Amál volna...
(felélénkülve) Na, menyecske! Hát poharakat, hogy hadd iszunk az
- Péter egészségre!
- Amál (félénken) Arra lehet! (A bárszekrényből poharakat szed elő, sebtiben kirakja az asztalra.)
Tálcát, Amál!...
- Péter (sértődötten) Jól van no!... (Elfordul a szekrényből tálcát szed elő, s
- Pusztainé anélkül, hogy a poharak alá rakná, leteszi az asztalra.) De odavan a
„naccságos úr”! De mire!
- Péter (maga rakja a tálcára a poharakat) Így. Most már töltheti, édesapám!
- Amál (miközben Pusztai teletölti a poharakat) A cseléded? (Rosszallóan
- Pusztainé mustrálja Amált.)
- Pusztai (zavartan) Igen...
(dühösen) Az! A cselédje!...
De ez... (Nem meri kimondani, hogy „cigány”.)
- Pusztainé Agglegény vagy!.. Az a jó!.. Igazságod van!.. Sose nőszölj meg, fiam!...
Pláne, ha ilyen markba való cselédre akadsz! (Kiosztja a poharakat.)
No!
- Pusztai Vén szoknyapecér!.. Én nem tudom.. Megveszekedett ez az ember,
mióta politizál! Vagy a nyugdíja, a kárpótlása teszi?.. De mióta nem
dógozik, azóta vesződik megfele az asszonyok után...
- Amál Mert urak lettünk ám, mi is, fiam!.. Bérlők művelik a földet.. Én oszt csak
elszámoltatom őket, mint egy számadó juhász... Felesbe, harmadába,
- Pusztai ahogy jön, ugye... Kit hogy lehet becsapni... No, Isten- Isten!
(megfeledkezve a tartásáról, egy hajtásra kiüríti a poharat) Ejh, de jó
- Amál vót!
- Péter Ugye, bogaram!.. Hát osztán... (Máli keblére mutat) Ebbe mind hús
- Pusztainé van-e igazán?
- Pusztai Mit nem mond – az úr!.. Tele van az egészbe!

(megütközve) Édesapám!.. Amál!

Vén megátalkodott!.. Istentelen!

Noná, majd olyan szentfazék leszek, mint te! No, még egyet!.. (Újra tölt Amálnak, aki láthatóan leveti a mázát.) Tudod, fiam, hogy miért

politizálok én?.. Mert anyád hitgyülekezetet tart a tanyán. Hát!..

Összehívja a tanyavilág vén varjait, osztán ott létániáznak napszámra.

Én meg, hogy ne halljam a vonyításukat, bementem, bebicikliztem

egyszer a faluba, s amelyik párt épp nyitva vót, oda bementem. Hát ez

vót az Igazság Párt. No, mondom, itten megismerem az igazságot,

Pusztainé mert negyven éven át csak hazudtak nekem, Ott mindjárt egy belépőt

Pusztai írtak velem, azóta osztán tag vagyok ottan. Mint a téeszben... Egy

kutya!.. Csak itt nem kell dolgozni... (Felhajtja a poharat Amállal.)

Vén kecskebak!.. Szarvak nélkül!..

Amál Ha már a hűséggeddel vert meg a Teremtő! Még vacak szarvaim sincsenek!

Péter Raktál te eleget a szomszédok falaira! Hogy nem vertek már agyon!..

Hagyja el, néni!.. A vén kecske is megnyalja a sót... (Röhögve

Pusztai odatartja Pusztainak a poharát, s az teletölti.)

Amál!.. Inkább vigye és pakolja ki a kosarat... Jó hazai dolgok vannak

Péter benne...

Amál Azért előbb már ürítsük ki ezt a poharat, mert – belesavanyodik a bor..

Na, Isten- Isten!

(miután ittak) Máli!

(durcásan, miután kiitta a bort, felfogja a Pusztainé által hozott batyut,

és a konyhába indul vele) Megyek már!... Úgy is le akarom már vetni

Pusztainé ezt a slafrokot.. A fene bír ebben létezni! Hogy lehet még ebben

énekelni is?! (A konyhába menet énekelni kezd, aztán fulladozva

Pusztai elköhécsel magának)

Te, kisfiam!.. Nem cigány ez az asszony? Olyan fekete!.. Fehérbbet nem találtál?

(utánanéző Amálnak) Cigánynak cigány a lelkem, de a formája

megteszi!.. Szemre való!.. Meg szögrel!.. Igaz-e, fiam?.. Te képviselő!..

Ha már a kezeügyiben van az embernek, ugye, más ekéjire csak nem

- Péter hagyja a fődet – műveletlenül?! Ha már megvan hozzá az ekénk meg a csoroszlyánk, igaze, he!.. Ki kell használni a vászoncelédet, ha nem is
- Pusztai fehér! Azért szolgálóm hogy szolgáljon, nem igaz?
- Pusztainé Édesapám.. Édesanyám.. én a képviselőjük lettem.. és én nem
- Péter szeretem, ha a házamban cigányoznak...
(nevetve) Nem lehet?.. Mit nem lehet itt?
- Pusztainé (megdöbbenve) Édes Istenem!.. Ez el van fajulva!
Ahogy édesapám nem szereti, ha leparasztozzák, én sem szeretem,
- Pusztai ha lecigányozzák őket...
- Amál (elámulva) Mifelénk csak úgy hívjuk őket, hogy cigány...
Meg hogy more...
- Pusztai Van rendes nevük is.. Ők romák.
(A saját ruhájában előjön.) Már pedig mi igenis, cigányok vagyunk. Na
- Pusztainé és? És a fiuk is úgy lett képviselő, „nagyságos úr”, hogy mi tettük azzá!
Nicsak, hogy kigömbölyödött a lelkem! (Megfogdossa Amált.) Hogy ő,
- Amál az én fiam. csak cigányképviseelő?
Nem is rendes? Aki a tévében is van? Hogy ott beszél az
- Péter Országházban?
- Pusztainé És, én sem a szolgálója, hanem az anyósa vagyok a fiuknak... Igaz,
- Pusztai Péter?
- Amál Hát – igen... Olyasféle.
(ámuldozva) Anyósaaa?
- Pusztainé Hát te megházasodtál?
- Amál És cigány felesége, cigány gyereke is van. Itt van, nézzék meg!
(Bemegy, s kihozza a babát a kishálóba. A gyerek sír.)
- Pusztainé A gyereke?.. Ez a feketeség?
- Pusztai Tessék!.. Maga is nagyanyja, lássa el! A „nagyságos úr” meg majd szóljon, ha szüksége lesz rám. Nekem dolgom van! (A konyhába el.)
(elképedve) A nagyanyja?.. Kisfiam?!..
(utánamegy) Hát azért... Fialasszony!.. Komámasszony, vagy
- Pusztainé miféle... No! Nászasszony!.. Nem kell azért... Mi nem úgy gondoltuk, no!.. Ejnye már no!...(Engesztelő dűnnyögés között két pohárral és a demizsonnal követi Amált a konyhába.)

- (enyhülő viszolygással) Egy cigánygyerek.. No, kicsike, no!... Nézd, hogy elhallgatott! Azért édes ez, te!... Micsoda szeme!... Seprűje van neki!... Neked is .. A tied is ilyen volt!.. És az a mosolygó kis szája!..
- Péter Nézd, hogy mosolyog!.. Valósággal nevet!... No, biztos bepisiltél, kis bogaram!... Mindjárt tisztába is teszünk!..
- Pusztai Majd én, édesanyám!.. Amál!.. Amál!
Csak nem fogod te, férfi létedre!.. Nahát!.. Még olyat!.. (Kibontja a pólját, pelenkázza a kicsit.) Micsoda karja, lába!.. Te kis vasgyúró!
- Péter (már kapatosan kijön, Amál a konyhában marad, ő félrevonja Pétert.)
- Pusztai Te fiú! Te felcsináltad a cselédet?
- Péter Nem, ő... A feleségem anyja.. És a kisfiam nagyanyja... Édesapám
- Pusztai nászasszonya.
Nekem?.. Egy cigányasszony?...
- Péter Az előbb még megtapogatta!...
- Pusztai A cselédet!.. De hát a nászasszonyomat?! Micsoda szégyen!.. Ezért kizárnak a pártból!
- Péter Az egy fasiszta párt, ha gyűlöli a cigányságot...
- Pusztai A cigány rákfene a magyarságon...
- Pusztainé (miután tisztába tette a gyereket, beleénekel a póljába) „Mint a szép híves patakra a szarvas kívánczik..”
- Pusztai Nézd a vén bolond asszonyt!.. Már hogy összebékült az unokájával! Litániáz neki!
- Pusztainé Már mért nem békülnék!.. Az onokám ő nekem!.. Nézd csak e!.. Hol van már az a fiatalasszony? Szopni kéne ennek a gyereknek...
- Amál (kijön, maga is kapatos már, a kezében cumis üveg) Adja csak ide! Guba gubához, cigány cigányhoz. (Erővel elveszi Pusztainétól a babát, és az üvegből szoptatja.)
- Pusztainé (sértődötten) Jól van, no!.. Az én onokám is, hé!
- Péter (hogyan mentse a helyzetet képet vesz fel a szekrényről, amely Angelt mutatja szépségkirálynői díszben, koronával) Ehhez mit szólnak,
- Pusztainé Édesanyám?.. Ő a kisfiam anyja,
- Amál Ez?.. Hisz ez színésznő!
- Pusztai (büszkén) Az a! Színésznő! A legszebb volt a magyarok között. Most

meg odavan, hogy a legszebb legyen a világon! Mert olyan egy lány az!

- Péter (ő is nézi a képet) Már azt hogy kell érteni?
- Pusztainé Hát úgy, Édesapám, hogy Angelika.. Mert ez a neve, így hívják...
Angyal!.. Angyalnak hívják!
- Péter Tavaly ő lett a legszebb lány Magyarországon.. Akkor készült róla ez a kép, a szépségkirálynői koronával és paláttal. Mellette a két udvarhölgye, a második és a harmadik helyezett...
- Amál De ő az első!.. Az én lányom!.. (Péterre mutat) Őneki az.. Izéje..
- Pusztai Ez a te menyed!.. Egy világszépség!
- Pusztainé (Péterhez) Ez a te feleséged? (Amálra) És az ő lánya?.. A fiatalasszonynak?.. Nahát!. Édes kisfiam, csak nem bolondultál bele ebbe a királylányba?
- Pusztai De hisz már a felesége, te!
- Pusztainé A feleséged?.. (Sírva) És nem is hívtál a lagzira? A lakodalomba? Hogy ezt érdemeltem!
- Amál (már büszkén) Nem a felesége.. Csak szeretné!.. de..
Az élettársam.. Még!
- Péter Jaj., Istenem!.. Hát olyan is van neked?.. Csak úgy összeálltatok?..
- Pusztainé (Pusztaihoz) Mint a Fóris Boriék, tudod? A Fóris Boriék lánya.. Az is csak úgy bagóhitre.. Összeálltak, oszt úgy.. Mégolyat!
- Pusztai (Megveregeti Péter vállát) Úgy az igazi, igaz-e!.. Ha nem tetszik a jószág, hát fel is út, le is t. Igaz-e!
- Amál (már göggel) Cigányszabadságban. Hát! Máma már!..
- Pusztai (irigy kárörömmel) Fel is koppintotta!.. Ezt a világszépjét! Micsoda fájintos egy fiam van nekem! Egy ilyen nőt! Egy Szűz Máriát – feketében! Ezt megmutatom a pártban! Seggre fognak esni tőle!
- Amál (gúnnyal) De cigány, nászuram! Büdös cigány!
- Péter Amál!
- Pusztai Te letegezed az anyósodat? Még hogy Amál! (Poharat tölt, Amálhoz.)
No, Amál, hát erre inni kell!
- Pusztainé (miután Amál elvette a poharat, hogy igyon) Jaj, adja már ide azt a gyereket! (Pusztaihoz, de Amálra érti) Részeg disznó!

- Amál Azért iszom, hogy egyformák legyünk. Magyar cigány, vagy cigány magyar, az egy kutya!
- Pusztai Az egy kutya, aki nem iszik velünk, ugye Amál!.. Te nászasszony! (Megcsókolja.)
- Péter (feddően) Édesapám!.. Azért mégis..
- Pusztainé Hadd csak fiam, már nem is izgat az apád! Úgy vagyunk mi már együtt, mint kért rossz testvér, akiket összekötött a sors... Meg a közös múlt, ugye. Nincs már mibennünk, csak a megszokás... Meg a krisztusi szeretet, a békesség, hogy ebbe a gyülekezetbe belefogtam. Össze-összejövünk, zsolozsmázgatunk néhányan öregasszonyok a tanyákról, oszt megvan a lelki békénk. Ez a te anyósod is, hogy cigány.. Hát, Istenem!.. Nincs már bennem utálkozás irántuk, mert hát ők is a nagy Isten teremtményei és a mi felebarátaink... Nem?.. Mert nincs a Jézus Krisztus előtt személyválogatás; egyek vagyunk mi őelőtte, cigány avagy magyar... Mind egyformán kedvesek, ha jók; és megváltandók, ha gonoszak... Te is, már, hogy cigány lettél velük, azt mondd.. Hát hogy szállanék már szembe veletek: a fiammal – unokámmal – egyetlenimmal? És most? Hol a feleség?...
- Pusztai Külföldön van... Épp ma vitték repülővel... Készülnek az európai szépségversenyre...
- Pusztainé A baba mellől szakajtották el?.. Ejnye-ejnye!... Még ilyen!.. Hiszen ennek még szopnia kell!... Anyatej kell még ennek!
- Nem szoptatott.. A szépségversenyre, tudja.. Vigyázni kellett a mellére... Így aztán hordjuk az anyatejet...
- Nem szoptatni?.. Idegen anya tejével!.. Hisz abban is benne van a vér! Az anya vére-természete! Nem? Ki érti ezt a mai világot?.. De hát.. Ti tudjátok!
- (közben Pusztaiával már jól becsíptek) Aztán nászasszony!... Boriska!.. Azt mondja az urad... A nászuram, hogy te Boriska vagy... (Poharát a Pusztainé még most is teli poharához koccintja.) No, akkor pertu! Szervusz, szívecském!.. Engem Amálnak hívnak... Hivatalosan: Amáliának.. Galamb Amáliának.. Jó név, mi?... Galambszívű Amália! Szervusz, szia, csó!

- Pusztainé Csó!.. (Iszik) Vagy mi a szösz!
- Pusztai És tudod mi, mi lesz a unokád neve?.. Hogy mire fogják keresztelni, anyjok? (Nevet.)
- Pusztainé No, mire?
- Pusztai Pepita lesz!.. Pepita!
Pusztai Pepita.
Pepita?... Nem tán? (Péterre néz) Csak nem, kisfiam?... Hát ez is név
- Pusztainé már?... Védőszentje nincs... Szent Pepita!.. Ilyen szent nincs is a naptárban...
- Pusztai Annál jobb!.. Az övé lesz a december 32-ike! (Amállal összeröhögnek)
- Pusztainé Bolond ember!
- Amál Az!.. A bolond lyukból bolond szél fúj... És bűdös!
- Péter Amál, Amál!.. Túljátszod a szerepedet!
- Pusztai Micsoda:.. Te gyerek!.. Hát te tegezed az anyósodat?.. Micsoda?.. A végén még engem, az apádat is letegezed.. Mi?
- Amál Nincs szerep!.. Én nem szeretem a szerepet! Én magam.. Magamat akarom játszani!.. Már ezt se szabad?.. Magamnak lenni?.. Én igenis, cigány vagyok!.. Cigány!.. És nem szégyellem!
- Pusztai Gyere, te cigányasszony, igyál!.. És várjál csak! (Isznak.) Tudod-e, mit?... Majd én muzsikálok neked!.. (A zsebéből szájharmonikát vesz elő, és fújja.) Te meg táncolj nekem!.. No, táncolj! (Pusztai muzsikál, Amál táncolni kezd, aztán Péterhez lép.)
- Amál No, te roma csávó!.. Gyere táncolni!.. Hallom, Angel már megtanított.. Gyere!.. Gyere!..
- Péter (rááll a táncra, s fokozatosan belejön)
- Pusztai Miközben muzsikál) Ez az, fiam!.. Ez az!
- Pusztainé Bolondok!
- Péter Édesanyám, jöjjön!.. (Pusztainét bevonja a táncba, aki pironkodva, de enged.)
- Pusztai Járjad, anyjok! Mint jánykorodban!.. Gyakoroljunk a keresztelőre..
- Amál Rázzad, Borcsa!.. Rázzad!
- Pusztainé Tisztára elbolondítottok... Valamikor, de tudtam én!... (Mindhárman táncba vegyülnek.)

(Nagy csörömpölésre a függöny legördül.)